

LLOSETA

Revista Independiente De Información Local

AÑO II - NUMERO 22 - 4 SETIEMBRE 1985

EDICION ESPECIAL

XXV Homenatge a la Vellesa

LLOSETA
Revista Independiente De Información Local

Apartado de Correos
número 6

Teléfono 514164

LLOSETA
(Mallorca)

DEPOSITO LEGAL:

P. M. 747-1983

REDACTORES Y
COLABORADORES:

Jaime Morro Ripoll, Ma-
riano Medina Ripoll,
Jaime Servera Coll, Ga-
briel Pieras Salom, Jo-
sé Mª Escudero, Barto-
lomé Bestard Bestard,
Joan Guasp, Ant^o San-
tandreu Ripoll, Joan
Parets Serra, Sebastià
Salom.

FOTOGRAFOS:

Antonio Mulet Ramón
Lorenzo Ramón Borrás

COMPOSICION TEXTOS:

Antonia Massanet Fer-
nandez

MONTAJE:

Francesc Villalonga
Beltrán, Llorenç Ra-
món Borrás y Pau Rey
nés Villalonga.

DIRECTOR:

Pablo Reynés Villalon-
ga.

PRECIO EJEMPLAR: 60 R^s

SUSCRIPCION ANUAL:

720 ptas.

IMPRIME:

Apóstol y Civilizador
PETRA (Mallorca)

Publicación miembro
de:

ASSOCIACIO PREMSA FORANA
DE MALLORCA

EDITORIAL

La bella Tercera Edat

Els Llosetins tenim l'honor de celebrar enguany les "Bodes d'Argent" d'Homenatges a la Vellea. 25 anys és una fita important dins una persona i, molt més, dins una entitat o dins tota una població. Nosaltres els qui estimam de veritat nostra vila, nostre poble, nostra Lloseta, sentim una immensa alegria dins el cor i dins l'ànima quan es fan realitat unes idees antigues, que no velles, d'ennobrir els nostres majors, de donar un testimoniatge d'afecte i alegria a tots els qui, amb la seva maduresa produïda per l'edat, ens donen cada dia una nova pauta a seguir i un novell camí a agafar.

Les persones majors de nostre poble han enaltit aquesta reconada bella amb el seu treball quotidià, amb la seva esplèndida dedicació, amb el seu amor, demostrat, cap a les nostres coses. Avui més que mai, la Tercera Edat, la dolça tercera edat, és un puntal per a la societat moderna. Avui els majors, guies dels joves, donen la sendera segura i tranquil·la que du a un bon fi. Aquesta Tercera Edat, aquesta honorable tercera edat, és un dels puntals de la nostra societat. Societat que necessita de persones amb seny, de persones amb constància i dedicació plena.

La revista LLOSETA s'honora de fer aquest esforç per analitzar la vellea llosetina, la maduresa nostrada. La revista esta orgullosa de fer aquest extraordinari i oferir-lo a tot el poble com a testimoniatge d'amor i veneració a aquestes persones, ja majors, que no minvaren els seus treballs ni les sevas suors, ni les seves penes i alegries, per fer anar avant nostre poble i dur-lo a les altures d'honor que li pertoquen des de sempre, des de tota la nostra més llunyana data històrica de vida a les belles altures de Lloseta i Aiamans!

Aquests 25 anys d'Homenatges suposen una retalladura important de la nostra cultura, del nostre tarannà, de la nostra fe i esperança. I, fruit de les virtuts que enalteixen els nostres majors, hi ha amples ventalls de testimonis qui ens diran que Lloseta és Lloseta perquè uns homes i unes dones hi posaren tot el que tenien i més. Què uns homes i unes dones obriren el seu cor i l'entregaren a la societat qui els vegé néixer.

Com diu un bon autor literari, "la dolça i honorable tercera edat", endolceix i honora el poble que els vegí néixer. Per tant, aquest mateix poble que ha rebut tants de sacrificis, ara, agermanada amb el jovent i amb la maduresa, retorna l'honor i retorna la glòria als mateixos qui la varen congriar dins el seu cor, ara major i ara desitjós de descans.

La revista LLOSETA dona, dalt d'aquestes pàgines, s'honora de participar amb tal motiu festiu i dedica tot el seu espai a aquesta edat, a aquesta Tercera Edat, jove de somnis i d'il·lusions. Que ens sia per tots una enhorabona!

XXV Homenaje a la Vejez

8 setiembre 1985 - Programa de actos

A LAS 5,30 DE LA TARDE:

- ** Pasacalles por la Banda Municipal de Tambores y Cornetas.

A LAS 6 DE LA TARDE:

- ** Concentración de Ancianos Homenajeados y Madrinas acompañantes en la Plaza de España.
- ** Nombramiento de Alcalde y Alcaldesa Mayor.
- ** Suelta de palomas.
- ** Celebración Misa de Acción de Gracias.
- ** Lunch para los Homenajeados.
- ** Actuación de la "Rondalla Estel del Cocó".
- ** Interpretación del "Diàleg còmic, bilingüe i en vers": "Es soldat i sa criada", original de Jordi Martí Rosselló y a cargo de los actores locales Pedro Ramón Cañellas y Maria Bestard Comas.
- ** Actuación de la Agrupación "Estel del Cocó".
- ** Proclamación de la Ancianidad.
- ** Parlamento del Sr. Alcalde de Lloseta.
- ** Entrega de obsequios.

Este XXV Homenaje a la Vejez, ha sido organizado y patrocinado por el Magnífico Ayuntamiento de Lloseta y la Caja de Baleares "Sa Nostra". Colaboran también: Parroquia de Lloseta, Asociación Cultural "Estel del Cocó", Revista Lloseta, Asociación Amigos de la 3ª Edad y Sociedad Colombófila Llosetense.

NOTA.- Los ancianos homenajeados que, por circunstancias de impedimentos físicos, no hayan podido asistir a los ACTOS, serán visitados en su domicilio, haciéndoles entrega de los obsequios.

Los alcaldes que han participado en los homenajes

**MIGUEL PONS RAMON,
ACTUAL ALCALDE**

Con verdadera satisfacción y como alcalde de Lloseta, me sumo al acto conmemorativo del XXV Homenaje a la Vejez y resaltando lo que ello ha significado y significa para nuestra Historia.

Estos homenajes a nuestros ancianos, a través de estos veinticinco años, ponen de manifiesto el sentimiento de respeto y de veneración que hemos sentido y debemos sentir para los autores de nuestras vidas.

Lloseta, que es un pueblo que intenta ser agradecido con sus autoridades pasadas y presentes, ha querido manifestar públicamente esta gratitud ya organizando y asistiendo a los actos de cada año. Por ello he decidido invitar a este acto de hogaño a los alcaldes anteriores que, en estos veinticinco años, han organizado y participado en los distintos Homenajes para que se vea la continuidad de estos sentimientos del Ayuntamiento de Lloseta, sin distinción.

Como tributo singular proponemos nombrar al hombre y a la mujer más ancianos de este año "Alcalde y Alcaldesa", por este acto y en el mismo, les entregaremos nuestra vara como símbolo de su autoridad moral.

Con un saludo muy cariñoso y respetuoso, deseamos a nuestros ancianos felicidades y salud, para que el próximo año, puedan asistir al XXVI Homenaje.

**BERNARDO COLL ABRINES,
ALCALDE DE 1960-75**

La idea de organizar estos homenajes surgió en una de las primeras reuniones del nuevo Ayuntamiento que, presidido por mí, quedó constituido en el mes de febrero de 1961. La totalidad de concejales se mostraron complacidos y siempre prestaron su colaboración.

Los primeros homenajes, especialmente el inicial, fue el que más me preocupó, pero a la vista de la gran participación y del estupendo y satisfactorio resultado, todos los que siguieron siempre tuvieron lugar dentro de una línea ascendente.

Yo fui Alcalde hasta finales de 1975, de manera que tuve la satisfacción de presidir los quince primeros homenajes y siempre creí que una fiesta tan bella y emotiva jamás podría desaparecer. Luego hay que tener en cuenta la aceptación que le dió el pueblo entero, lo cual hace que esas fiestas resulten interesantes, puesto que, parte de la población en general siempre suelen tener familiares entre los homenajeados. De ahí por tanto que no me extraña que se haya llegado a los 25 años.

Celebro por tanto que la primera idea partiera de nosotros y no dudo que en el futuro continuará en aumento porque, después de nosotros, muchos otros pueblos también la han venido celebrando, por lo que tengo la impresión de que los repetidos homenajes no pueden morir.

Desde aquí quiero hacer patente mi gratitud a todas aquellas personas que tuvieron ascendientes que han participado en los homenajes y de una manera especial a los que hogaño están presentes, ya que esta es una de las más dignas cotas, a las que se pueden llegar y acoger todas aquellas personas que se consideren verdaderos hijos de Lloseta.

PABLO REYNES VILLALONGA ALCALDE 1975-79

"Bandera vella, honra de coplata". Siempre me ha llamado la atención, por su acertado significado, este dicho popular. Y ello, asimilado por nuestra población, se transforma y hace que nuestros viejecitos sean esas viejas barderas que vienen a representar la honra y el honor de Lloseta.

Durante estos veinticuatro años todo se ha dicho sobre la vejez y su significado, no voy a repetir los tópicos de siempre. Me basta recalcar y recordar las caras y el semblante de satisfacción, de alegría y de orgullo de nuestros abuelos en los momentos que transcurrían los actos que configuraban las fiestas de los homenajes. Ellos se sentían contentos, y, a la vez, orgullosos de su pasado y con unos deseos, algo retraídos, de querémoslo contar todo. Y es que nosotros, muchas, muchísimas veces, deberíamos hacer un alto en nuestra vida, en continuo movimiento para escuchar sus historias y sus consejos llenos de sabia experiencia y sosegada mentalidad. Y no lo hacemos, con aquello de

que "son unos viejos", pasamos algo de ellos, inmersos en la vorágine del mundo de hoy. El consejo de un viejo puede estar lleno de sabiduría y experiencia, no en balde siempre se ha dicho que "el dimoni sap més per vell que per dimoni".

Con mucho gusto he seguido con detenimiento todos los veinticuatro pasados homenajes, y lo he hecho desde tres perspectivas: la de corresponsal de prensa, la de concejal y la de alcalde. Y me siento satisfecho de haberlo hecho y de haber participado en su organización, y, espero, poder seguir haciéndolo como simple colaborador.

Pero no quiero terminar estas simples y cortas líneas sin antes expresar un deseo: que estos homenajes tengan siempre continuidad y pueda yo ver el número 65 en el año 2015. Esto será indicio de que uno estará vivo, tendrá 81 años y participará en el primer homenaje como homenajeado. MOLTIS D'ANYS.

GUILLERMO COLL MORRO ALCALDE 1979-83

Era el mes de febrero de 1961, cuando quedó constituido el nuevo Ayuntamiento que presidía el Alcalde Bernardo Coll Abrines.

Se formaron las diferentes Comisiones y se fijó fecha para la próxima reunión y en la misma, uno de los primeros temas fue el de iniciar el Primer Homenaje a la Vejez y todo el Consistorio aceptó muy complacido la decisión, acordando incluir dicha fiesta dentro del programa de las fiestas patronales.

El Teniente de Alcalde, Bartolomé Abrines y yo quedamos encargados de buscar información con tiempo, para que esa fiesta pudiera ser presentada de la mejor manera posible y efectivamente puede decirse que constituyó un éxito.

En el mes de junio nos desplazamos a Palma, con el Alcalde, para exponer a la Dirección de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares nuestros deseos y fuimos favorablemente atendidos. Les pedimos una ayuda económica y nos fue concedida; además les invitamos a participar en el citado homenaje y nos prometieron que se desplazaría un Delegado de aquella Entidad, lo que hicieron durante los primeros años.

Desde aquellos inicios hasta

el día de hoy puede decirse que la Fiesta del Homenaje a la Vejez, siempre, ha ido progresando y los comentarios populares la vienen señalando, como la más simpática, la más emotiva y humanitaria de todas las que se celebran.

Durante mi paso por el Ayuntamiento, huelga decir que puse especial empeño para que dicha fiesta resultara lo más brillante posible, porque siempre he considerado que este homenaje que rendimos a nuestros mayores honra al pueblo de Lloseta y además, debemos considerar que si nosotros hoy, demostramos públicamente, nuestro cariño y gratitud hacia ellos, el día de mañana, también nuestros hijos, nos corresponderán de la misma manera.

Quiero hacer presente mi gratitud a todos los familiares de aquellos viejecitos que desde 1961 hasta hoy han formado parte de la auténtica representación de nuestra Lloseta y deseo a todos los relacionados en el Homenaje del 25 aniversario, que tengan salud, felicidad y bienestar; y mientras aprovecho para transmitirles mi más respetuosa enhorabuena, pido a Dios que les conceda muchos años de vida.

Los delegados de "Sa Nostra"

CARLOS BLANES NOUVILAS,
DIRECTOR GRAL. "SA NOSTRA"

Molts d'anys i bons;

Sempre és motiu de satisfacció poder fer festa amb els nostres majors. Els venerables pràctics del Senat eren escollits entre els més ancians als quals es retia permanent homenatge de respecte i gratitud. Això passava tant a Grècia, mare de la nostra civilització occidental, com a Roma que allargà el seu imperi damunt les nostres Illes Balears. Fins i tot quan un mira el diccionari trobarà, si cerca "ancià": Vell es un càrrec i major en autoritat. L'autoritat anava lligada a l'edat de les persones. La seva experiència i les seves vivències eren ja, en sí mateixes, un símbol de poder. Però han passat els anys, de llavors ençà, i han variat costums i tradicions. Per això, a Mallorca avui, hem de reivindicar un públic reconeixement d'amor pels nostres majors. Per aquells que ens han construït el camí del nostre món actual. Un món que no és, ni de molt, perfecte, però que està farcit de coses positives i constructives. Les altres, les regulars i les dolentes, són les que estem obligats a millorar per quan, el dia de demà, els nostres fills ens arraconin per continuar, en aquest cicle interminable de la vida, la seva aportació a la societat.

Lloseta és un poble distingit. Ho demostra el fet de commemorar el XXV Homenatge als majors. Una festa que demostra la Cultura i l'agraïment dels nostres pobles. És un tribut de reconeixement per la feina feta, i es també a la vegada, un acte de promesa pública en continuar treballant pel progrés social de Lloseta, de Mallorca sencera.... de Ca Nostra. En aquest sentit, la Caixa de Balears, "Sa Nostra", s'honra en poder col·laborar en aquesta festa des de fa tants d'anys. S'honra en poder dedicar el seu esforç amb la contribució a fer, dia a dia una Mallorca més nostra i més solidària. S'honra en poder realitzar Obres Socials i Culturals, a Lloseta mateix hi ha una petita biblioteca i un Centre Cultural com a mostra d'això que diu, destinades a millorar el nivell de benestar dels habitants de Balears. "Sa Nostra" s'honra de continuar mantenint la confiança dels seus clients que, en definitiva, fan possible aquestes paraules meves publicades gràcies a l'ofertament generós de la revista Lloseta a la qual vull aprofitar per desitjar-li, exactament igual que a tots els qui participaran a la festa de XXV Homenatge, "Molts d'anys i bons;

ISAURA J. BELLOSO FERNÁNDEZ,

DELEGADA HASTA 1971

El 25 aniversario del Homenaje a la Vejez que hoy se conmemora y que tan felizmente ha crecido durante este tiempo; nació el 8 de setiembre de 1961 con entusiasmo, ilusión y una estrecha colaboración de las autoridades y la Caja de Ahorros y M.P. de las Baleares, su patrocinadora y un poquito su motor y punto de arranque. Mucho se ha andado desde entonces y muchas cosas han cambiado, pero siempre ha sido el objeto principal de este acto, señalar un día al año para poder tributar a nuestros mayores todo el respeto, cariño, admiración y agradecimiento que se han hecho acreedores en su dilatada vida.

Desde sus inicios todos han esperado este día con ilusión, pues todos, de una forma u otra participaban en ella, incluso había quien quería empujar un poco al tiempo para llegar a ser uno de los afortunados protagonistas de la Fiesta; durante este tiempo muchas son las anécdotas que han ocurrido; desde el viejecito que quería ir a las verbenas y bromeaba sintiéndose mozo a la vez que

sacaba sus galas olvidadas y se vestía con la ilusión y alegría de sus años jóvenes, y hasta las madrinass cariñosas acompañantes que se desvivían en atender y engalanar a sus abuelos.

En este 25 Aniversario quisiera uniros en mis recuerdos a todos, organizadores y homenajeados y no me atrevo a nombraros, no vaya a caer en un olvido involuntario que lamentaría profundamente, pero a todos sin excepción quiero que sepáis que para mí sois un bello recuerdo imborrable, que la pequeña colaboración que presté a través de la Caja de Ahorros ha sido para mí de lo más gratificante y deseo una prosperidad sin límites para tan simpático como merecido Homenaje; y algún día, ¡quizás!, queréis tenerme entre las personas que por su edad tienen el privilegio de figurar en la lista de homenajeados y entonces recogeré el fruto de la pequeña semilla que ayudé a sembrar hace ya 25 años.

A todos, organizadores y homenajeados, felices fiestas y ¡molts d'any!

ANTONIO SANTANDREU RIPOLL, ACTUAL DELEGADO

Cuanto más a gusto se realiza una actividad, es cuanto menos se sienten los desvelos que haya conllevado, sus preocupaciones, tensión y tiempo para intentar obtener los fines que se persiguen.

He tenido la suerte de contemplar el evento de los Homenajes a la Vejez, desde distintos aspectos: en sus inicios como corresponsal de Prensa, desde el año 1972 como Delegado de la Caja de Baleares "Sa Nostra", y desde siempre como Llosetense, integrado y con inquietudes hacia cualquier actividad que se desarrolla en nuestra población.

El hecho de haber vivido de cerca estos Homenajes a la Vejez, que en este año van a cumplir sus bodas de plata, me lleva, por la condición de haber colaborado en su organización, a poder afirmar con toda sinceridad, que el aspecto fundamental que anima a cuantos han hecho posible esta realidad, es única y exclusivamente el deparar a los Homenajeados unas horas de alegría, alejándoles por unas horas de sus penas y sufrimientos, acumulados en su larga vida.

Estoy plenamente convencido, que vale la pena dedicarse de lleno en la identificación de estos Homenajes a la Vejez, defendiendo su esencia a capa y espada.

En un solo y cualquier instante

dentro del Acto de Homenaje a la Vejez, cierras los ojos al ruido externo y al acto en sí, e intentas adentrarte en la faz de estos Ancianos. Y te ves gratamente recompensado con una apreciación de indescriptible alegría interna, una reveladora semi-sonrisa, una momentánea recuperación de su lejana juventud, un sentirse apreciado y tenido en cuenta por descendientes, familiares, amigos y cuantos se reúnen en su entorno para acompañarlo y festejarlo.

Por ello creo que vale la pena, que al menos una vez al año, hagamos esta demostración pública de amor de todo un pueblo hacia sus Ancianos, y que ello sea acicate del homenaje que debemos dedicarles todos los días del año para sentirse respetados y estimados.

Los Homenajes a la Vejez, que ya hemos hecho costumbre en Lloseta, deben tener continuidad futura, y así como vamos a asistir, Dios mediante, al XXV Homenaje podemos hacerlo en sus bodas de oro.

Y por la condición de haber participado en distintos aspectos en estos Actos, creo que podemos realmente sentirnos satisfechos, de haber ayudado en llevar a término unos actos, que han servido de apoyo y estímulo a generaciones futuras en aras de una mejor comprensión y amor entre ambas generaciones.

Relación de los Homenajeados

Francisca Coll Vives	94	años	Francisca Amengual Ferrer	83
Maria Vich Guasp	93		Miguel Abrines Ramón	83
Francisca Gelabert Parets	92		Rosario Vazquez Esquivia	83
Ana Maria Morro Ramón	92		Antonia Jimenez Romera	83
Bartolomé Ramón Bestard	91		Francisca Bestard Abrines	83
Antonia Payeras Ramis	90		Catalina Florit Pou	83
Catalina Ramón Pou	89		Margarita Bestard Bestard	83
Antonia Reus Ramón	89		Antonio Coll Pons	83
Antonia Ramón Amengual	89		Miguel Reynés Vicens	83
Catalina Pou Catalá	89		Bernardo Pons Rotger	83
Francisca Villalonga Pons	89		Pedro Coll Bennasar	83
Magdalena Amer Martorell	89		Rosa Ramón Catalá	83
Emilia Rodriguez Muñoz	89		Maria Real Mut	83
Maria Beltran Arbona	88		Francisca Amengual Amengual	83
Juana Ana Beltrán Suau	88		Catalina Mateu Vicens	82
Felio Llabrés Perelló	88		Paula Pou Catalá	82
Juan Comas Fiol	88		Guillermo Ramón Vich	82
Bartolomé Abrines Ramón	88		Francisca Bestard Riera	82
Manuel Muñoz Aranda	87		Maria Ferragut Fiol	82
Francisca Ramón Ramón	87		Antonia Ferragut Ramón	82
Maria Ramón Comas	86		Pedro Villalonga Cañellas	82
Catalina Jaume Cañellas	86		Bernardo Real Mut	82
Guillermo Crespi Crespi	86		Antonia Riera Abrines	82
Guillermo Coll Mut	86		Juan Colom Mayol	82
Gabriel Ramon Pou	86		Gabriel Ramón Ferragut	82
Catalina Pou Coll	86		Francisco Pons Salom	82
Maria Comas Fiol	85		Juan Ferragut Ramón	82
Barbara Villalonga Catalá	85		Catalina Bonafé Ferrer	82
Maria Ramón Amengual	85		Catalina Torrens Rigo	82
Juan Estrany Morro	85		Isabel Ruiz Chamizo	81
Guillermo Coll Coll	85		Pedrona Morro Rosselló	81
Barbara Pons Ripoll	84		José Munar Bestard	81
Micaela Pons Coll	84		Rosa Morell Salvá	81
Juana Ana Pons Salom	84		Antonia Amengual Amengual	81
Catalina Truyols Martí	84		Juan Moyá Carbonell	81
Francisca Crespi Crespi	84		Catalina Monserrat Juan	81
Lorenzo Catalá Fiol	84		Juan Buatista Borrás Coll	81
Francisca Pol Mateu	84		Lorenzo Ramis Ripoll	81
Catalina Ferragut Pons	84		Juana Ana Bestard Abrines	81
Francisca Reynés Ramón	84		Juana Ana Jaume Llabrés	81
Margarita Fiol Mut	84		Margarita Capó Perelló	81
Jaime Coll Llabrés	84		Jaime Ramón Catalá	81
Antonio Ramis Ripoll	84		Gabriel Coll Pou	81
Margarita Borrás Coll	83		Sor Catalina Servera Llabrés	81
Magdalena Ramon Comas	83		Bartolomé Bibiloni Cañellas	81

Els homenatjats, un per un

(NOTES BIOGRÀFIQUES)

FRANCISCA COLL VIVES

Madò Francisca no nesqué a Lloseta però és la dona més vella que avui tenim en es poble. Té 94 anys perquè va neixer el dia 10 de juliol de 1891 al veïnat poble de Selva.

Poc va anar a escola, tan sols un parell d'anys a ca ses monges, perquè abans es deia que ses dones no importava que tenguessin sabers.

Començà a treballar al camp a ses finques de son pare. Quan tenia 24 anys es va casar amb Miquel Vallori, el 3 de febrer de 1915.

Ha tengut tres fills i té 7 nets i 3 renets.

No s'explica com ha pogut arribar a l'edat que té perquè sempre ha treballat molt. Recorda aquell temps tan diferent d'ara quan menjaven molt de pa amb oli i domés carn per a Pasqua.

Ens conta també que fa 23 anys que està a Lloseta des de que el seu home morí. Ha estat molts d'anys a ca sa seva filla Antònia, morta fa molt poc. Se'n recorda que "Es Pujant" esteia quasi separat del poble i està contenta de que Lloseta hagi tornat tan gran.

MARIA VICH GUASP (CUCUI)

Madó Maria conta que li diuen de "Ca'n Cucui" perquè un dia quan ella era petita, sa madona de "S'Hort Gran" l'envià a collir bledes i juavert per fer sopes i ella li dugué "cucuis", això fe molta gràcia als jornalers i de llavors quedà amb aquest mal nom.

Maria Vich es la dona més vella

de Lloseta, on nesqué el 7 de novembre de 1891. Anà a l'escola amb ses monjes Franciscanes i amb la mestra "Juanita". Als 10 anys començà a treballar fent bosses de plata a "Ca'n Pere Batle".

Es casà el 14 de febrer de 1914 amb en Jaume Bestard Capó, tengueren 6 fills i aquests li donaren 7 nets i 11 renets.

Quan començà a fer feina guanyava 2 pessetes per setmana, emperò abans va estar 3 mesos sense cobrar perquè era aprenent.

Tres mesos després d'haver-se casat, possà al carrer Major una tenda de comestibles. I com no sabia escriure, quan qualqu li quedava a deure diners ho feia així: feia una senya diferent, segons la persona, a un paper i llavors marcava la moneda que li devien per saber la quantitat exacta.

Ens diqué una glosa:

"Es gall de "Son Puig" es mort
d'anar darrera gallines
i jo de mirar fadrines
he quedat amb so coll tort".

FRANCISCA GELABERT
PARETS, (ALARONERA)

Nesqué a Sta. Maria el 31 d'agost de 1893. A Lloseta li diuen "S'Alaronera" per procedir d'aquest poble i a Alaró li deien "Muxica".

Anà a s'escola amb les monges i als 7 anys ja recollia olives amb sa seva padrina.

Es casà l'any 1923 amb Bartomeu Cabot Ribas, tengueren 6 fills: Bartomeu, Mateu, Antonia,

Catalina Ramón i Francisca. Ara ja té 13 nets i 4 renets.

Tenqué una vida molt accidentada que el Senyor li recompensà amb la seva llarga edat.

Als 5 anys se morí sa mare i son pare es tornar casar tenguent dos fills. Quan tenia 10 anys es morí son pare i quedà amb la seva madastra i dos germanastres.

Més tard es posar a festejar i quand decidiren casar-se, ell es morí de grip.

Ens conta que una vegada, anant a collir olives va veure una corda, s'acostà i foren dues serps. D'es susto aquell dia no treballà.

AINA MARIA MORRO
RAMON, (CASETES)

Es una de les mès veteranes, ja que fa 12 vegades que va a la festa d'Homenatges a la Vellesa.

Nesqué el 4 de Desembre de 1893.

No trobà sa seva "mitja taronja", com es diu ara i per lo tant es fadrina.

Recorda encara quand anava a s'escola, a ca ses monges amb Sor Pareta.

Treballà a caseva amb el seus germans, fent sabates, quand encara se feia tot a mà.

Va esser Presidenta de ses filles de Maria.

Madò Aina, no sabia contar, emperó manetjà molts de "dobbes" i sempre li sortiren es comptes.

"Cavellet quand eres jove
que anaves de pentinat
i ara n'ets arribat
que de magre no pots corre".

BARTOMEU RAMON BESTARD,
(SAL)

L'amon Tomeu Sal és l'home mès vell del poble, cosa que no li agrada. El proper dia 28 de setembre complirà els 91 anys d'edat. Nesqué a n'el segle passat l'any 1894 a Lloseta.

Anà a l'escola els vespres amb el mestre Tomeu.

Es casà amb Francisca Ramón Amengual, quedant viudo amb dues filles, Aina i Francisca. L'any 1940 es tornar casar amb madò Maria Ramón Amengual, que era germana de la seva primera dona i també viuda amb una filla anomenada Aina. Lo mès coriós és que també era viuda del seu germà Tomeu. Es per aquest motiu que a les seves filles se les coneix per "Ses Aines". Del matrimoni amb madò Maria nesqué un fill, en Pere. Té 11 nets i 7 renets. Començà a treballar quand només tenia sis

anys d'edat, guardava un hort. Fé el servici a Inca i Cabrera.

No li agrada que li parlin d'en Primo de Rivera, ja que degut a ell va fer varis anys de servici.

El mal nom de "Ca'n Sal" li vé del seu pare que quand anava a collir oliva, sempre duia un sarró de sal.

ANTONIA PAYERAS RAMIS
(FARINES)

Madò Antonia nesqué a Muro el 5 d'abril de 1895 i es casà el 23 de març de 1914 amb n'Antoni Serra Sabater. Tengueren sis fills Josep, Catalina (morta), Antoni, Miquel (mort), Joan i Catalina. Ara té 9 nets i 15 renets.

Ens conta les desgràcies de la seva vida:

Va perdre una filla als sis mesos, després anys mès tard l'enfermetat d'un fill, que estegué 10 mesos dins el llit. El seu home aprengué a posar-li ses injeccions per no s'hagués de aixecar tant.

A partir de l'any 1958, Antonia i el seu home venien a Lloseta a passar temporades amb la seva filla Catalina, casada amb en Jaume Ramón Pons, fabricant de sabates. Després de mori el seu home es quedà definitivament a viure a Lloseta i esta molt contenta de viure aquí.

Ens conta que quand tenia 9 anys s'en va anar a "Sa Pobla", servint a una casa, que no tenien fills i va ésser molt ben acollida, seguí amb aquesta feina fins casarse.

Al demanar-li si sabia qualche "glosa" o "cançó", pensa un poc i diu que no s'en record de cap i això que quan treballava a n'el camp per cada cançó que cantaven posaven una pedra a un munt i ella solia acabar amb so munt mès gros.

CATALINA RAMÓN POU,
(PALETA)

Madó Caterina "Paleta" tenia un enàmorat i se barallà amb ell; després per fer-li enveja es casà amb el germà.

Caterina "Paleta" nesqué el 8 de febrer de 1896 a Lloseta. Com molts del seu temps no anà mai a l'escola i començà a treballà quan només tenia 7 anys al camp, per després fer cadenes d'or a mà.

A 1925 es casà amb Joan Mir Ramón i tengueren 5 fills: Magdaleana, Bernat, Gabriel, Joan i Margalida. Té 9 nets i 3 renets.

El dissabte de Santa Magdalena fa ara uns 55 anys, anà de possedera a una massia a França. El seu home se ficà una (desta) a l'orella i tengueren que tornar a Mallorca.

Recorda una glossa que diu:
"Si vens a n'es figuerat
te convit a menjar figues
te les daré fresques
i no te feren mal".

ANTONIA REUS RAMON,
(PALETA)

Madó Antonia, és ja una de les mès velles que participa als actes anuals de l'Homenatge als vells, fa 9 anys.

Un bon ramat de fills, 6, fruit del matrimoni que es celebrà el 8 de maig de 1918, quand tenia 22 anys, amb en Josep Borràs Coll.

Nesqué a Lloseta el 19 de febrer de l'any 1896.

Fé la feina, que quasi totes ses dones feien: confecció de bsses de plata.

Ara té 10 nets i 6 renets, que li ajuden amb la seva joventia a

dur amb més coratge aquests anys de Vellesa.

Ens diu aquesta glossa:
"Mos n'em fetes, té ne fetes
ara anam a lo cabal
dam sa mà i farem pau
com si mai n'haguesim fetes".

ANTONIA RAMON AMENGUAL, (XIGARRERA)

Madò Antonia, sempre va estar enrevoltada d'al.lots, encara que cap fos seu.

I és que un 1 de maig, es casà amb Vicens Pons Rotger, conegut com el mestre "Muxiquet o Muxic", que foti un popular mestre d'escola de Lloseta que donà classes particulars a casa seva durant tota la seva vida.

Antonia Ramon, nesqué a Lloseta el 8 d'abril de 1896, recorda amb nostàlgia el passat. Mai anà a l'escola, ni treballà. Ajudà al seu marit i recorda com ella ma-

teixa guardava als nins, tenia un llarg bastó per fer renou damunt la taula i cridar l'atenció.

Ara, viuda des de fa anys, està, amb una neboda, doncs del seu matrimoni, no tengué cap fill.

CATALINA POU CATALA, (CABASSONA)

Fa molts d'anys que madó Catalina participa als homenatges a la vellesa a Lloseta.

Natural del nostre poble on vengué al món un primer de Juliol de 1896.

Ella dona poca importància a les seves activitats com a mestizessa de casa, tasques que ha realitzat tota la vida ja sigui de fradina ajudant a la seva mare o una vegada casada als vint-i-tres anys amb Joan Comes Fiol.

Fruit del seu matrimoni, celebrat el dia 11 de Desembre de 1919, són tres fills, un d'ells mort.

Té a l'actualitat tres nets.

Aprenqué lletra a n'el convent de les franciscanes. Foren les seves mestres Sor Macaria i Sor Maria Cristina, fins als deu anys.

Ens conta que l'origen del seu malnom ve d'una discussió entre el seu padri i un home de Binissalem, que li va dir "cabezota", paraula que degerà a "cabessó".

FRANCISCA VILLALONGA PONS, (PIPES)

Nesqué a Lloseta el 29 d'octubre de 1896, ara farà els 89 anys i des de els 81 anys no ha faltat mai als actes d'Homenatge a la Vellesa.

Anà a l'escola a ca ses monges amb Sor Macària.

Als 12 anys començà a fer bosses de plata a "Ca'n Salat".

Es casà als 23 anys amb Llorenç Mir Ramon i tengueren set fills i aquest li han donat 17 nets i 9 renets.

Es recorda del viatge de novis que feren a Palma durant tot un dia.

Madò Francisca, està molt agraïda a la vida perquè té tots els seus fills bons al.lots. Lo que més dolor li ha fet ha sigut la mort del seu home i dos fills.

El dia que es casà, en Joan Pere Baixa i en Toni Xeco li feren aquesta glossa:

"Novia no estigueu trista
menjau si voleu menjar
una nit heu de pasar
que mai n'heu vist".

MAGDALENA AMER MARTORELL

Filla de Sebastià i Margalida, nesqué a Mancor del Valle el 12 de novembre de 1896.

Quand tenia 20 anys es casà amb en Bernat Ramon Pou, i tengueren

3 fills: Joan, Margalida i Sebastià.

Encara que ara no visqué a Lloseta, espera amb alegria l'anissència al acte d'Homenatge. Es molt important per ella fé la festa a ca seva, on reb les felicitacions de tots.

Les seves feines foren ajudar a les tasques del camp i fer sabates a ca seva amb el seu home.

EMILIA RODRIGUEZ MUÑOZ

Hace 36 años que Emilia Rodríguez Muñoz llegó a Lloseta. Hacía 14 años que había enviudado de José Rodríguez Valiente, con el que se casó en 1913. El único motivo que tuvo para venir a Mallorca era el que todos sus hijos ya residían aquí.

Nació el 22 de noviembre de 1896 en Genave, provincia de Jaén. Nunca fue a la escuela y siempre estuvo de jornalera en el campo.

Ha tenido 7 hijos, tiene 21 nietos y 9 biznietos.

Recuerda su vida pasada entre cortijo y cortijo. Nos cuenta que una vez, ella y su marido, iban hacia un cortijo y se tuvieron que desnudar e irse al pueblo corriendo porque una manada de lobos los perseguían y quemaron sus ropas para que los lobos se marcharan. Aquello fue el susto de su vida.

**MARIA BELTRAN ARBONA,
(MORLÀ)**

A Fornalutx, un poble de muntanya vora Sòller, nesqué un 4 de febrer de 1897.

Als 8 anys vengué a Lloseta i començà a s'escola amb Sor Maria Cristina, que li ensenyà a llegir i escriure.

Anà, als deu anys, a "Ca'n Canoves" a fer bosses de plata i als vint partir a Palma a "Los Hostales" a collir ametlles.

El 24 d'octubre de 1921 es casà amb Miquel Ramón Ramón, "Patero", amb el qui tengué 6 fills i aquets l'hi han donat 16 nets i 15 renets.

El seu home, carboner i llenyador, era alt i gruixat i ella baixeta i fina de cara, com una nina. Madò Maria acostumava a anar a la muntanya amb el seu home i quedaven a dormir dins una cabanya de troncs i carritx, feta per ells mateixos.

En té de coses per contar madò Maria! Una vegada el seu home tengué un accident i es rompré la mà. Partiren al metge d'Alaró, i el metge quan la va veure digué: val més que aquesta nina no entri. El seu home haqué de dir al metge que era la seva dona.

També ens conta que al seu home li agradaven molt les novel·les, emperò ell no sabia llegir i ella, abans d'anar-se'n a jeure, les hi llegia.

JUANA ANA BELTRAN SUAU

Llavors, no és com ara que tots els nens van a s'escola obligatoriament de 6 a 12 anys.

Abans un anava a l'escola quan no tenia feina. Madò Juana només hi pogué anar fins els 6 anys que començà a collir oliva, garrova i altres feines del camp.

Nesqué un 20 de Febrer de 1897, es casà als 28 anys amb n'Andreu Crespi. No tengueren cap fill.

Als 24 anys trevallà a un taller de sabates d'Inca "Ca'n Payeras", anant a peu, en s'hivern i en s'estiu.

Ens digué una glose:

"A matances som anada m'he campat com un ramell, he menjat sopes amb grell i es porc no l'he tastat".

**FELIO LLABRES PERELLÓ,
(FELIU)**

"Cavallet quan eres jove com anaves de pentinat i ara que has arribat de magra no pots corra".

Aquesta es la glosa que ens dedica Felio Llabrés Perelló anomenat de "Ca'n Felio".

Nasqué a "Son Poquet" (terme d'Inca) el 22 de març de 1897 i fou batetjat a Llubí.

Mai anà a l'escola i començà a treballà als set anys, i el seu treball era el de recollir ametlles guardar porcs i ovelles.

Es casà a 1917 amb Maria "Morlana" i tengueren 2 fills: Catalina i Felio. Té 4 nets i 4 renets.

Fé el servici a Inca, tres anys i un dia, aquest el regalà al Tinent "Roca".

Com anecdota recorda que de jove quan feien ball en els figuerals anava al ball però quan ell arribava el ball ja s'acabava. I una atllota li posa un "car" i quan ell anà a tocar-la la camia s'ompli d'espines.

JOAN COMAS FIOL, (RUTLO)

La seva dona, Francisca Crespi Crespi, també està viva i participa a la festa. Ell nasqué a Lloseta un 15 d'abril de 1897. Anà a l'escola amb el mestre de "Ca'n Tiró", davant es forn de "Ca's Moliner". Començà a treballar recollint olives a "Ca'n Xalet". Després fé de picapedrer amb el seu pare, professió que exercí com a mestre fins jubilar-se.

Es casà a 1923 i ha tingut dos fills: Pere i Magdalena. Té set nets i un renet.

Fé el servici militar a Inca perteneixen a la quinta de 1918.

Recorda amb especial interès com al 18 anys començà a festejar al poble veinat d'Alaró on i anava amb bicicleta, diu que aconseguí que a una de les cases de la villa d'Alaró li ensenyassin a ballar d'aferrat perquè a Lloseta moltes al.lotes pertenyien a les "Filles de Maria" i si ballaven d'aferrat les despuntaven, en canvi a Alaró si les deixaven ballar.

Se despedeix recitant aquesta glosa:

"Me n'has fetes
i te n'he fetes
ara anam a lo cabal
dam sa mà i ferem pau
massa mos n'hem retretes".

TOMEU ABRINES RAMON

Ell i la seva dona, Miquela Pons Coll, son el matrimoni més vell de Lloseta. L'amò en Tomeu nesqué a Lloseta el 16 d'octubre de 1897. Se el coneix per "Tomeu Paula" perquè tenia una germana que ho nomia i com era un nom poc comú, començaren a dir-los de "Ca na Paula" emperò ell diu que era de "Ca'n Bessó".

Es un dels pocs que conegueren al mestre Antoni Vidal, més conegut per els seus alumnes com "Es Llegoster", nomès anava a s'escola quan no hi havia res que fer al camp. Als 7 anys començà a recollir oliva, garroves, ametlles, llavors guanyava 4'30 pts a la setmana. Als 12 anys, junt al seu pare, aprengué a fer sabates "justsolades" i en va fer tota sa vida fins jubilar-se.

Ha treballat a molts de tallers del poble: a Ca'n Randa, Ca'n Ganjero, Ca'n Pepe, Ca'n Burguet i Ca'n Curt.

Na Miquela, sa seva dona, tenia una tenda de comestibles a la mateixa casa on vivien.

Es casaren el 16 de desembre de 1922 i tengueren dues filles, Maria i Massiana, tenen un net i dues renetes.

Fé el servici militar al quarter del "Carme" a Palma, durant 3 anys.

L'amò en Tomeu sempre tengué bona-salut, i mai es donà de baixa a la feina.

MANUEL MUÑOZ ARANDA

El primer dia del año 1898 nació en Andalucía, Manuel Muñoz Aranda conocido por "Mangurra". Dice que nunca fue a la escuela y que a los 7 años empezó a trabajar en el campo como la mayoría de los

chicos de aquella región.

En el año 1925, se casó sin papeles y sin pasar por ningún registro, con Antonia Gómez Merino, con la que tuvo 11 hijos, 3 de ellos muertos al nacer. Ahora tiene 30 nietos y 15 biznietos. Lo curioso fue que cuando tuvo que registrar a su último hijo no lo quisieron registrar porque no constaba en ningún sitio de que estaban casados. Y así, se casaron con toda regla y papeles. Y, con esto del bautismo, recuerda:

"Saveis señores los calvos,
por qué tengo tantas greñas,
porque a mí me bautizaron
con vino de Valdepeñas".

Hizo el servicio militar en la Línea de Concepción en el año 1921. Recuerda cuando vino a Lloseta y por qué. Llegó en 1960 con su mujer motivado por el embarazo de una hija residente en nuestra localidad que necesitaba ayuda.

Quince años después falleció su mujer. Al llegar, solo tenía una hija aquí y vino con un hijo soltero. Luego, poco a poco, fueron viniendo tres hijos más. Ahora tiene 5 hijos en Lloseta y 4 en Málaga.

FRANCISCA RAMON RAMON, (PISTOLA)

Madó Francesca "Pistola" ha estat tota la seva vida botiguera. Té una tenda de comestibles que encara avui regenta amb la seva filla Francisca.

Nesqué a Lloseta el 23 d'Agst de 1898, després anà a l'esccla amb les monges de Lloseta. La seva mestra fou Son Maria Cristina.

Fa seixante-dos anys (el 12 de

Setembre de 1923) es casà amb Pere Baixa, tenguent quatre fills: Jaume, Miquel, Francesca i Joan. Actualment té set nets i és viuda.

De la seva vida té un bon record del viatge de noces. Anaren a Ciutat durant tot un dia i menjaren al celler Ca's Mahonès"

MARIA RAMON COMAS,
(SIRENA)

Nasqué el 18 març 1899

Aprenqué a llegir i escriure a l'escola que tenian al seu càrrec les religioses Franciscanes de Lloseta, essent la seva mestra Sor Maria Cristina.

A l'edat de tretze anys els seus pares compraren una màquina de brodar traslladant-se a Selva per a aprendre.

Quan tenia vint-i-cinc anys, un 27 de maig de 1926, contragué matrimoni amb Antoni Horrach "Crespi", fuster de professió.

Del seu matrimoni nasqué un fill, Joan, que encara conserva la mateixa professió del seu pare a aquest poble.

Madó Maria, té actualment dues netes i dos renets.

CATALINA JAUME CAÑELLAS,
(SARIGOTA)

Nesqué a Lloseta el 7 de Maig de 1899, des de molt petita començà a fer bosses de plata, activitat artasenal molt arrelada a Lloseta.

Als vint-i-quatre anys, en la vigília de Sant Antoni de l'any 1923, es casà amb en Sebastià Crespi. Tengueren set fills: Barbera, Jaume, Juan, Catalina, Sabastià, Maria i Francisca. Té molts de nets i sis renets.

GUILLERMO CRESPI CRESPI

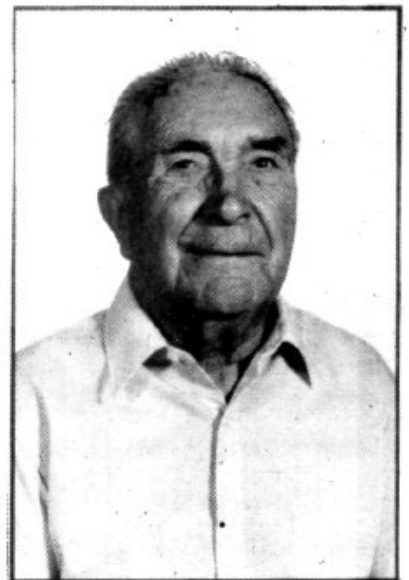
L'amo en Guillem nasqué el dia 25 de juliol, dia de Sant Jaume de l'any 1899.

Anà a l'escola a Ca'n Terrassa, emperò ben jove, als sis anys començà a treballar al camp. Tota la vida a fet de camper.

L'any 1927 es casà amb una bini-salamera, na Margalida Lladó Llabrés. Fruit d'aquest matrimoni tengueren 4 fills, tres d'ells vius: na Rita, na Margalida i en Ramón. Aquets li han donat 7 nets i 3 renets.

Fé el servici a Inca a Infanteria, devers l'any vint.

GUILLERMO COLL MUT,
(COLOMETA)

L'amon Guiem "Colometa", va esser molt amic de l'autor i actor de distintes obres, que foren llegides unes i escenificades altres i tengueren el seu èxit en el seu moment.

Recorda molt bé s'aventura que realitzaren junts de fer la volta completa a Mallorca a peu i colcant. No queda poble petit ni gran que no visitassin.

Nesqué a Lloseta el 8 d'agost de 1899. Va anar a s'escola Pública de Lloseta, amb el mestre Toni Vidal. Després, un any o dos, va anar a "La Salle" de Binissalen.

A 13 anys començà de sabater amb mestre Antoni Ferriol. Passat el "Mossatge", ja com a mestre sabater treballà fins l'any 1964. El 13 d'abril de 1931 se va casà amb na Catalina Villalonga Pons, i tengueren 5 fills:

Miquel, Margalida, Antonia, Catalina i Francisca.

Té avui 12 nets i 3 renets.

Feu el servici militar a Inca, en el Regiment 62 d'Infanteria.

Segons mos diu va neixe l'any

que posaren el rellotge del campanar.

De petit era escolà, i va actuar d'escolà major, durant el grip de l'any 1918.

GABRIEL RAMON POU, (CARROSSA)

Nesqué a Lloseta el 29 de setembre de 1899, i ens conta que als 8 anys començà a treballar a n'el camp espedregant.

Cumplí els deures amb "La Pàtria", fent el servici a Melilla i Palma.

Quand tenia 29 anys es casà amb na Maria Villalonga i tengueren 3 fills: Margalida, Joan i Bartomeu. Tenen 7 nets i 2 renets.

Molts el recordan, passetjant-se amb un carro i una somera pels camins.

Emperò té un mal record, ens conta que tenia una mula i la volia fermar, i es tallà un dit amb la corda.

CATALINA POU COLL, (METLETA)

Nesqué a Lloseta el 18 d'octubre de 1899.

Començà a treballar als 7 anys collint ametlles, garroves i olives. També fé bosses de plata i de sabatera a Inca i a "Ca'n Joan Canyero".

Es casà l'any 1930 amb n'Antoni Florit Ripoll "Xeco".

Tengueren 3 fills: Jaume, Antoni i Isabel. Aquests li han donat 7 nets.

Recorda que una setmana anà a collir oliva i només cobrà 2 reals perquè va ploure.

Madó Catalina, té bona memòria i ens diu aquesta glosa:

"Masia tu llevaries
amb una arada d'aubó
es camp que fós de segó
i els parells dues formigues".

MARIA COMAS FIOL, (RUTLA)

"Quand me vaig enamorar
de sa teva galania
era jove i no sabia
que cosa era festejar"

Això es sa glosa que ens digué madó Maria "Rutla", que ja fa cinc anys que assisteix als actes d'homenatge a la vellesa.

Nesqué a Lloseta el 29 de gener de 1900.

Encara que per poc temps, recorda a "Sor Pereta" com la mestra que li ensenyà ses primeras lletres, a n'es convent de ses religioses franciscanes.

El seu treball, als 16 anys fou confeccionà bosses de plata i or per "Madó Joanaina Canaves".

Es casà als 20 anys, dia 15 d'abril de 1920, amb en Gabriel Beltrán Mateu, en Biel "Menorc". Han tingut molts de descendents: dos fills i cinc filles, catorze nets i deu renets.

BARBARA VILLALONGA CATALA, (CABASSONA)

A començament de segle XX, el 2 de febrer de 1900 nesqué a Lloseta.

No tengué oportunitat d'anar a l'escola, ja que als vuit anys es posà a treballar a la confecció de bosses d'argent.

Als vint-i-set anys es casà el dia 27 de febrer de 1927 amb Pere Arrom Llabrés, avui ja mort.

Té un fill, un net i dos renets. I com a glosa ens digué:

"Jo tenc un enenorat,
que cada dilluns fa festa
quan ve es dissabte vespre
per sabó no ha guryat"

MARIA RAMON AMENGUAL, (ESTANY)

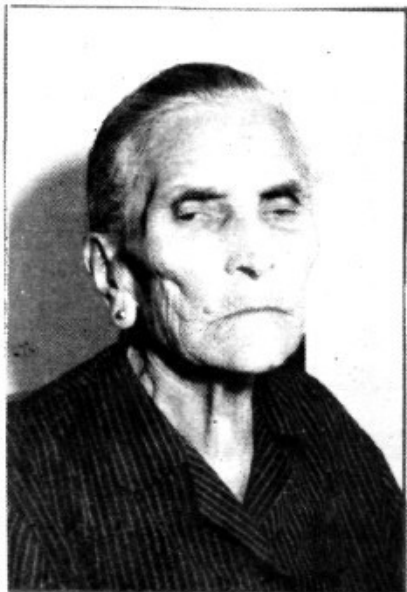
Es la dona del home més vell del poble i per una altra banda la parella més vella de la nostra població.

Nesqué a Lloseta un 22 de març de 1900, per tant té 85 anys.

Només anà a l'escola un decapvespre a ca ses monges.

Li diuen "de S'Estant" perquè a caseva en tenien un.

Es casà amb Pere Ramon Bestard, quedant viuda amb una filla anomenada Aina. L'any 1940 es tornà casar amb un germà del seu home nomia Bartomeu i a la vegada era viudo de una germana seva, Francisca. El seu segon home tenia dues filles, Aina i Francisca. Del matrimoni amb en Tomeu tenguie-

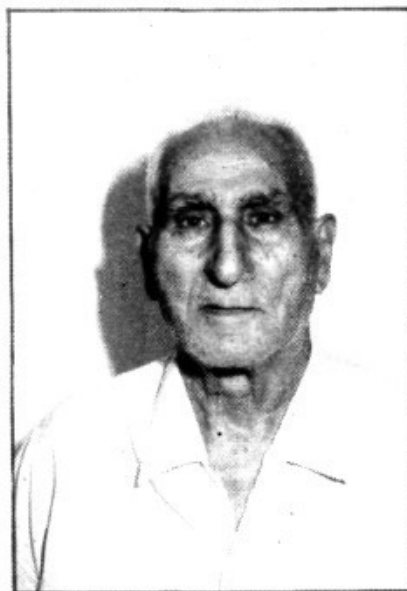

ren un fill, Pere. A les seves filles se les conexia per "Ses Aines", ja que dins la mateixa família hi havia dues Aines.

Té 4 fills i aquest li han donat 11 nets i 7 renets.

Madò Maria començà a treballar de 10 a 12 anys, fent bosses de plata per un senyor de Palma.

JUAN ESTRANY MORRO

Si els dic que Joan Estrany li diuen de "Son Trobat", molts els desconexen però si els dic l'amo en Juan de "S'Hort Nou", segur que el coneixereu.

L'amo en Joan no va fer el servici perquè el seu pare era seixantí.

Nesqué a Mancor de la Vall el 3 d'agost de l'any 1900. Té 85 anys i no anà molt a l'escola.

Començà a treballar a sa possessió i fé de camperol.

Es casà el 26 de juliol amb na Catalina Mateu Vicenç l'any 1921.

Té 7 fills: Praxedes, Francisca, Catalina, Jaume, Pere, Margalida i Joan. Té 12 nets i 18 renets.

L'amo en Joan tenia una germana a Biniamar i era madó "Pixeris".

La gent de Lloseta acudia molt a "S'Hort Nou" a collir olives, moltes vegades eren més de 40 i un any foren molts a treballar a la possessió i els pegaren i duro diari.

Per les Verges feien banyols i quan havien acabat de recollir tornaven a fer més banyols. Llavors pellucaven i els donaven una mesura d'oli tothom volia anar a "S'Hort Nou", perquè deien que feia bon collir.

També l'amo Juan i sa dona duien "Ca's Senyors" que era de Don Toni Real.

Una glossa que es refereix a n'aquesta possessió i que coneix molta gent:

"L'amo de S'Hort Nou
té Ca's Senyor
que es de Don Toni Real.
i és potecari de Lloseta natural".

GUIEM COLL COLL, (METEL)

Nesqué a Lloseta el 16 de novembre de 1900.

Anà a s'escola amb el germans de "La Salle" d'Inca, anant i venient a peu.

De professió sabater l'aprengué a ca sa seva amb son pare quand encare es feia sa sabata a mà. Després amb l'industrialització passà a fer feina a un taller, fins jubilar-se.

Es casà quand tenia 20 anys, el 9 de febrer de 1921 amb n'Antonia Ferragut i tengueren 2 fills: Antonia i Guillem; té 3 nets.

Fé el servici només quatre mesos a n'el regiment d'Inca.

Guarda molts bons records de la seva juventut i també varies glosses de autor-glosador "Es Català Mallorquí"; apuntam aquesta:

"Es trista sa meva història
enfora tenc s'alegria,
he perduda sa memòria
de tanta com en tenia".

BARBARA PONS RIPOLL, (SOPA)

Madò Bàrbara s'en recorda de moltes gloses: de seguida ens amolla aquesta:

"A 60 anys l'home està
sense gota d'alegria
com veu sa seva homonia
a on ha hagut de parar".

"Amb so galato en sa mà
caminar i no fer via
i si té cap fill o filla
frisa de fur-lo a enterrar
perque a caseva ja fà
més nosa que companyia".

Sor Mecaria li ensenyà les primeres lletres fins als 7 anys que començà a fer de teta sense guanyar més que el sustent. Més tard anà a collir oliva a "Sa Casa Damunt", i guanyava seixanta cèntims i un poc d'oli. Dormia al mateix lloc, dins una caseteta i damunt la palla.

Al 31 de maig de 1924 es casà amb En Calixto Campins Ramón. Tengueren cinc fills: Margalida (difunta), Aina, Bàrbara, Jaume (religiós) i Toni. Aquest li han donat 10 nets i 7 renets.

Ara viu en na Bàrbara, la seva filla.

MICAELA PONS COLL,
(TIRO)

A madò Miquela més que per el mal nom de "Ca'n Tiró", se la coneix per "madò Miquela de sa botiga d'es carrer Nou", negoci que tenia des de 1926 i que ara té la seva filla Maciana.

Madò Miquela nesqué a Lloseta el 24 de febrer de 1901. Era germana de tretze. Anà a l'escola amb Sor Maria Cristina fins els 7 anys que començà a fer bosses de plata, a "Ca'n Canoves" fins els 17 anys. Tengué que deixar de fer feina perquè tenia els seus pares malalts.

Nou dies abans de Nadal de 1922 es casà amb en Tomeu Abrines Ramón. Tengueren dues filles: Maciana i Maria. Té un net i dues renetes.

Madò Miquela conta que quan ella festejava, no era com ara, sempre, quan s'estava amb s'enamorat, hi havia d'haver qualque persona major amb ells. També, encara que s'enamorat fós del mateix poble, només es porien veure es dies de festeig: dimarts, dijous, dissabte y diumenge.

JUANA ANA PONS SALOM

Nesqué a Lloseta el 17 de març de 1901.

Fa tres anys que va a sa festa d'es vells.

Anà a l'escola a n'es Convent de ses Religioses Franciscanes. Als 8 anys ja començà a treballar, per ajudar a s'economia familiar.

Treballava al camp, que era la feina més rentable a n'aquell temps.

Als 28 anys d'edat es casà amb en Bertomeu Coll Ramón, el 17 d'Agost de 1929.

Tengueren un fill, i d'aquest, tres renets.

CATALINA TRUYOLS MARTI

Encara que li diguin "Pep Pastora" se la coneix més per "Sa madoña d'es Casino".

Avui "Es Casino d'es quatre cantons" ja ha desaparegut, com a local i com edifici.

Per aquell popular bar passà mitg segle d'història contemporànea llosetina. Madò Catalina, madoña d'es "Casino" durant 50 anys o més ens podria contar mils de coses, emperò son tantes, que val més no començà, emperò temps era temp.... D'aquelles pizarres escrites a mà, penjades a n'es balcó que posaven: "Hay helado de avellana y almendra"....Aquelles taules de marmol blanc amb cadires de fusta vermelles, verdes....

Aquell cap de bou penjat a la paret.... Aquell gramofon....Aquell tassó plé d'orange i aquella foscó magica trencada per la llum que entrava per les tres finestres del balcó....Temps era temps.

Catalina Truyols nesqué a Lloseta el 1 d'abril de 1901, anà a l'escola amb Sor Maria Cristina i Sor Mecària fins als 10 anys, que començà a brodar a màquina.

Quan tenia 21 anys es casà amb Sebastià Mateu Abrines "Porgarines", que era viuado sense fills. Del matrimoni tengueren dos fills, Gabriel i Mateu. Arà té dos nets.

FRANCISCA CRESPI CRESPI,
(RITA)

Nesqué a Lloseta el 11 d'abril de 1901. Sempre li han dit de "Ca na Rita", perquè sa mare nomia així i era un nom poc comú.

Anà a ca ses monges amb Sor Mecària, emperò no aprengué a llegir i escriure fins els 60 anys, que per es seu conta es vespres n'aprenia.

La primera feina fou fer bosses de plata per duí monedes, ens explica com les feien: tallaven anses, les filaven, teixien els cuacs i amb un pincell de ploma de gallina untaven ses anses i amb un bufador saldaven i amb un suc "Borràs" les fregaven. També va estar a "Son Batle" on ajudava.

Està casada amb en Joan Comes Fiol, que també va a sa festa d'Ho menatge. Les dates referides al seu matrimoni i fills estan a ses notes biogràfiques d'ell.

Ens conta que la varen esborrar de "Ses Filles de Maria" perquè va anar a veure el ball de ses festes. Ella va dir a sa presidenta, na Catalina Cocona, que no hi havia entrat.

Sa presidenta li digué: "Tant peca es qui mira com es qui balla" Després d'uns mesos la tornaren apuntar.

Per acabar ens amolla aquesta glosa:

"Me deien perque era vell
Que es casar no en convenia
ja val més sa galania
que sa corona d'un rei".

**LLORENÇ CATALA FIOL,
(CABASSO)**

**FRANCISCA AMENGUAL FER-
RER (SALADA)**

L'amo en Llorenç "Cabessó" nesqué a Lloseta el 1 de maig de 1901. Anà a l'escola amb en Juan "Xano". Als 10 anys començà a treballar fent sabates a "Ca'n Català".

Madó Francisca, nesqué el 8 de febrer de 1902. Anà poc a l'escola, a ca ses monges, ja que als 10 anys feia bosses a "Ca'n Noguera", a Inca.

L'amo en Llorenç i madó Francisca uniren les seves vides un dia qualsevol d'un any d'aquest segle.

Tengueren 4 fills: Jordi, Esperança, Joana i Francisca. Ara tenen 2 nets.

Madó Francisca es recorda d'aquelles passetjades que feien pel poble en diumenge decapvespre i del cinema, que a n'aquell temps esteia gom a gom. I l'amo en Llorenç ens amollà aquesta glosa:

"Jo voldria i no ho és
contenta la teva
i agradar a ta mare
i ton pare volgués".

**FRANCISCA POL MATEU,
(CORRONA)**

Madó Francisca "Corrona" nesqué el 24 d'agost de 1901, era es dia de Sant Bartomeu i ens suposam que feia calor, Anà, com quasi totes les nines del seu temps a ca ses monges de Lloseta.

Quan tenia 10 anys anà a treballar a Binissalem on xepava aubercocs, després els secaven al sol o feien confitura. Anys més tart continuà realitzant feines diverses al camp durant tota la seva vida.

Als 24 anys es casà amb Llorenç Bestard Beltran amb el que tengué 8 fills, 3 d'ells morts. Actualment té 20 nets i 2 renets.

Fa ja anys que morí el seu home i el que més recorda de la seva vida és les nombroses vegades que ha vist inundada la seva casa al carrer Nou degut a les pluges torrencials i a l'aigua que baixa del puig de Lloseta i que tant de trastorns crea als veinats.

**FRANCISCA REYNÉS RAMÓN,
(BELLA)**

Nesqué a Lloseta el 14 d'octubre de 1901. Fa quatre anys que assisteix a l'homenatge del vells. Sor Pereta i Sor Mecaria foren les mestres que li ensenyaren quatre lletres i quatre numeros.

Als 7 anys ja anà a collir ametlles i figues. Més tard fé bosses de plata fins que tancaren la fàbrica. Llavors fé de teta, minyona....

Al 25 anys, un 28 d'octubre de 1926 es casà amb Bartomeu Bauzá, de Puigpunyent.

Tengueren sis fills: Bartomeu, Antoni, Francisca, Maria, Pere, i Magdalena. Té catorce nets i dos renets.

S'en recorda de moltes gloses, n'escuim una:

"Vet aquí un mocador
esqueixel i feu parassos
que m'ha conhort es morí
remallet, dins els teus braços".

**MARGALIDA FIOL MUT,
(PONSETA)**

Nesqué a Lloseta el 15 d'octubre de 1901. Anà a l'escola pública amb la primera mestra Nacional que vengué al poble, donya Aurora.

Als 10 anys, ja feia bosses de plata, guanyant una peseta i treballava tot el dia i part de la nit.

Es casà als 19 anys, un 30 d'agost de 1920, amb n'Antoni Ponç Ripoll.

Tengueren set fills. Es major morí a n'es 9 dies de neixer. Els altres viuen i són: Aina, Antoni, Margalida, Catalina, Maria i Bàrbara, ses dues darreres monges Franciscanes.

Li diuen "Ponseta" perque es

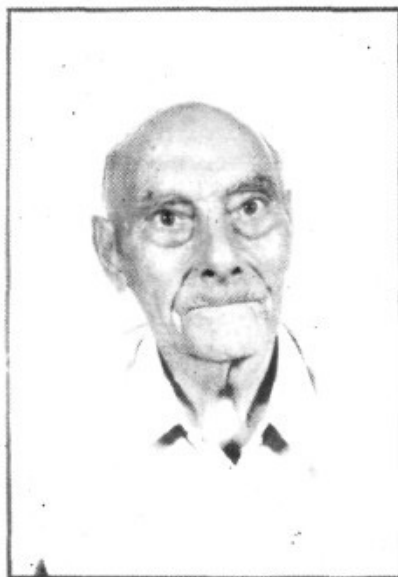
padrí nomia Ponset.

Ens conta que el seu home era barber i les seves vacances eren collir es carro i partir cap a Lluç i tornar.

També es record un pic, durant sa guerra civil s'amagaren dins es celler de "Ca'n Capó", per por a ses bombes, quan en realitat ja les havien tirades.

També es record, d'una vegada que la Guardia Civil li volia pren dre un sac de patates que duia perdonar de menjar a n'es seus fills, an'el guardià li fé compasió i la deixà.

JAIME COLL LLABRES

L'amó en Jaime "Canyeret" s'ha dedicat tota sa seva vida als treballs del camp, que era a n'els seus temps una de les poques sortides que oferia la vida a n'es poble. Nesqué a Lloseta a n'es carrer Monte el 18 de desembre de 1901.

Es casà als 26 anys, el 10 de

juliol de 1927, amb na Maria Ma-teu.

Recorda que als 7 anys anà a collir garrovès a "Ca'n Negret", cobrant un velló.

Durant 20 mesos fé el servici a Inca i 16 a Africa (Larache) Es recorda que les sorteijaven damunt sa plaça i li tocà el número 8.

Anà a l'escola els vespres amb el mestre Tomeu Forca i amb en "Pere Batle" que era un guardià civil retirat.

"Un tocador de pandero diverteix el bergantells i quan està rotat amb ell repica amb molt de salero i veu es seu rodadero revoltat de cascabels".

ANTONIO RAMIS RIPOLL, (VALENT)

A caseva eren tres germans i una germana, dos d'ells fusters i ell era picapedrer.

Nesqué a Lloseta el 17 d'octubre de 1901.

Les primeres lletres les hi ensenyà el mestre Don Antoni Vidal.

Als 16 anys trebellava al camp i llavors de picapedrer fins jubilar-se.

Fé el servici al cos d'ingeniers a Mahó i Palma.

Quand tenia 38 anys es casà amb na Magdalena Bestard Bestard un 26 d'agost de 1939. Tengueren una filla, Antonia, que a la vegada els ha donat quatre nets.

L'amó en Toni Valent, tothom el coneix, ja que durant trenta anys, dels anys 40 als 70, es dedicà a vendre gelats els diumenges i festes.

Molts de gelats les feia ell i la seva dona.

Els matins del diumenges s'aixecava a les quatre per anar a Inca a cercar gel i poder fer quaranta litres de gelat de quatre gusts: vainilla, xocolat, ametla i madioxa. Les venia tots el mateix dia.

Tenia dos carretets, un de fix i l'altre ambulant. Per un gelat feia pagar 0'25 centims i 0'50 per un polo. Més tard també tenia gelats de la casa "Frigo i Marisa" que les anava a cercar al tren.

Per fer el gelat removia a mà, barretjava tres litres de llet per dos d'aigua, afegint la fècula de l'especialitat corresponent.

MARGARITA BORRÁS COLL, (METELA)

El dia dels Reis de 1902 nesqué a Lloseta.

Com les altres nines anà a ca ses monges a escola. La seva feina era triar bessó.

Ara viu a Lloseta, emperó visquè molts d'anys a Inca, ja que el seu home era inquiero.

Es casà amb ell, en Sebastià Ripoll, a n'es vint-i-dos anys, l'any 1924. La gran afició del seu marit era la música. Tant com a interprete com a compositor. Se coneix d'ell una marxa fúnebra, que encara sa banda d'Inca toca. Maldement ell fós músic, ella sortia poc i no anava de balls.

No tengueren fills. Ara està amb una neboda.

MAGDALENA RAMON COMAS, (CALIXTO)

Apart d'aquells fets i vivències d'ordre familiar que marquen molt fort els seus 83 anys de vida recorda aquells passeigs dominicals de quasi tota la gent del poble que es passetjaven de "Ca'n Cre

us" fins al tren o es " Quatre Cantons". També recorda l'assistència a les festes del poble veinats com Binissalem, Biniamar....

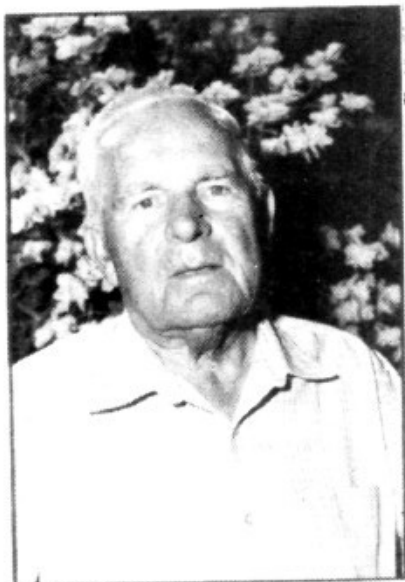
Nesqué el 6 de gener de 1902, dia dels Reis.

Anà a l'escola de ca ses monges. Als 15 anys començà de sabatera a " Ca'n Randa". Es casà als 20 anys amb en Llorenç Llabrés Abri- nes. Tengueren 8 fills:

Miquel, Antoni, Llorenç, Catalina, Jaume, Calixto, Antonia i Bernat. Té 16 nets i 2 renets.

Enguany és el tercer anys que participa a la festa d'Homenatge dels vells.

MIQUEL ABRINES RAMON

L'amon Miquel Paula té un altre germà que també participa a la festa, que igual que ell conta que si els deien de "Ca na Paula" era perquè sa seva germana major ho nomia i com el nom era poc comú les coneixien millor. Nasqué

el 29 de març de 1902. Fins els 8 anys anà a l'escola graduada amb el mestre Don Antoni Vidal Fullana fins que començà a treballar al camp recollint oliva. Cobrava al mes una mesura d'oli. El 28 de juny de 1928, el dissabte de Sant Pere es casà amb na Coloma Ramis Fiol "Ponseta" ja morta.

Tengueren sis fills: Maria, Esperança, Coloma, Bartomeu y Magdalena, té vuit nets i un renet.

No fé el servici perquè son pare tenia ja seixanta anys.

ROSARIO VAZQUEZ ESQUIVIA

Hacia la mitad de la década de los años 50, Rosario Vazquez Esquina vino a Mallorca, junto con su marido y 8 hijos, en busca de trabajo. Lo encontró y aquí se quedó.

Nació un 4 de abril de 1902 en Vuelo Alto (Fuenteovejuna). En su niñez no fue a escuela como muchos niños y niñas de su edad. Pronto empezó a trabajar en las tareas agrícolas de la región. Se casó con Celestino Gomez Vazquez ya fallecido.

De aquel matrimonio tuvo 14 hijos, 5 de ellos muertos. Ahora tiene 19 nietos y 6 biznietos. Recuerda su vida de trabajo y de penalidades para llevar, junto con su marido, tan amplia familia. Ahora, al cuidado de sus hijos, vive su merecida vejez.

ANTONIA JIMENEZ ROMERA

En la población de Totana, provincia de Murcia, nació Antonia Jimenez Romero el 17 de abril de 1902. Fue a la escuela con las monjas y recuerda que su maestra era Sor Maria. Tambien cuenta que en su niñez le gustaba jugar a hacer procesiones. Ella llevaba

la bandera y cantaban estos versos:

"Nuestra bandera gloriosa, es prenda de gran valor por la que vierte su sangre quien de Maria siente el amor.

Es nuestra ley ir contra el pecado, hay que luchar con valentia y repetir el grito santo de ¡Viva Cristo y Viva Maria!"

Antonia Jimenez siempre trabajó en el comercio y se casó en 1933 con Manuel Vera Real, ya fallecido. No tuvieron hijos. Llegó a Lloseta en 1953 recién enviudada, motivada por la circunstancia de que aquí vivían sus sobrinos. Instaló un comercio de mercadería en la calle de San Lorenzo que cerró después de jubilarse. Ahora está acogida en la Residencia Miquel Mir de Inca pero se siente llosetina y, por ello, quiere asistir al Homenaje a la Vejez.

FRANCISCA BESTARD ABRINES, (PASSOL)

Madó Francesca ens comta la següent glosada:

"Sa madona d'aquest lloc sempre va portes obertes carrega sa gent d'ofertes promet món i aten poc".

Dia 14 d'abril de 1902 nasqué a Lloseta dins una família de molts de germans, tots ells populars dintre del poble. No anà mai a l'escola i als deu anys ja treballava a la possessió de "Son Ordines", en "El clot d'Aumedrà" dins el terme municipal d'Alaró.

El 28 de maig de 1935 es casà amb Gabriel Mateu, ja mort. Tengueren 1 filla, la qual li ha donat 1 neta.

CATALINA FLORIT POU, (XECA)

Madó Catalina "Xeca" nesqué el dia de "La Creu", el 3 de maig de 1902.

No tengué l'ocasió d'anar a cap escola i lo que sap és lo que li ensenyaren a ca ses monges, Sor Maria Cristina.

Als 7 anys ja feia bossès de plata, per madó Magdalena Bestari "Passol".

El 30 d'agost de 1929 es casà amb en Sebastià Mir Ramón; celebrà la missa un tio de l'amo en Tomeu Figó.

Tengueren 1 fill, que morí als 20 mesos, a l'any 1931.

Es la tercera vegada que va a la festa d'Homenatge als Vells.

MARGARITA BESTARD BESTARD

Poques coses ens comta Margalida Bestard Bestard, "Bestarta", que viu des de fa molts d'anys al carrer Nou.

Nasqué dins el maig florit, quan

aquest tenia set dies, a l'any 1902.

Mai anà a l'escola i als vuit anys començà a treballar al camp i després, com moltes dones de la seva edat, treballà a la fabricació de bosses de plata per a dur les monedes.

El 6 de febrer de 1929 es casà amb Joan Ferragut. Ha tingut sis fills i onze nets.

ANTONIO COLL PONS, (METEL)

A n'es Pujant de Lloseta nesqué un 22 de juliol de 1902. A caseva eran molts de germans, coneguts per "De Ca'n Metel".

Anà a l'escola a Lloseta un hora cada vespre amb dos mestres: en Francesc Sales i en Servera.

Tenia 7 anys i ja guardava porcs i col·lia oliva a "Ca'n Sec", possessió que els seus pares tenien arrendat. Després poc a poc començà a comprar troços de terra que ell mateix sembrava.

L'any 1930 es casà amb na Magdalena Bestard Ferragut. Del seu matrimoni han tingut un fill, que els ha donat una neta i un net.

Fé el servici a Intendència a l'illa de Menorca, a Mahó.

Durant la dècada dels anys 60 fou regidor de l'Ajuntament de Lloseta.

MIQUEL REYNÉS VICENS, (XALET)

Es dissapte de la Marè de Déu d'agost de 1902 nesqué a la possessió de "Ca'n Xalet", en "Es Clot d'Aumadrà", municipi d'Alaró.

Ell formà part de la tercera generació de la seva família, que foren els posaders de "Ca'n Xalet" propietat de la família Fuster de Palma.

Era el segon de sis germans. Cresqué a l'entorn del torrent d'Aumadrà i l'aire de la montanya. Mes tard anar a l'escola de Lloseta amb el mestre Joan Llull i llavors a una acadèmia a Inca, aprop de l'estació, on donaven classe professors particulars i militars.

Després ajudar al seu pare, juntament amb els seus germans, a les tasques del camp.

A 1943 es casà a Lloseta amb na Margalida Villalonga Capó, del qual matrimoni tengué dos fills, Pau i Catalina. Aquests a la vegada li han donat 4 nets.

Després de du, amb el seu germà, dues possessions (Ca'n Xalet i Aubarca d'Artà) a 1952 fé de moliner, feina que deixà quan es jubilà.

Recorda que fé el servici militar d'assistència amb el Tinent Coronel Recio d'intendència, que estiatjava a Cala Ratjada on l'assistent hi anava amb un carretó. Empreava dos dies per arribar-hi, perquè sols caminava

d'anit. Ens conta que a la possessió hi treballava molta gent de Lloseta. Els homes guanyaven dues pessetes diàries amb el menjar, i el pastor vint i cinc pessetes al mes amb el dret de pasturar vint i cinc ovelles seves, amb la guarda del senyor.

Ara viu, amb la seva dona, a la casa anomenada "Sa Possada", que era sa possessada, quan estaren a la possessió i venien al poble.

**BERNAT PONS ROTGER,
(MUXIC)**

L'amo en Bernat "Muxic" sap moltes gloses tantes o més que coses no s'hen recorda de sa seva vida. Vet aquí algunes:

"Si no tureu de fer quintes tots es fadrins s'en-duran i ses fadrines quedaran en sos miralls i ses pintes".

"El rei m'ha enviat a dir amb una carta tapada que deixas s'enamorada i me anàs a servir".

"Quinze i quinze fan trenta i nou i nou devuit un fadrí amb s'ho ventra buit festejar no li entra".

Bernat Pons nasqué a Lloseta el 19 de setembre de 1902. Mai anà a l'escola i començà a treballar recollint garroves i olives a "S'estorell". Fè el servici a Inca.

Es casà el Dijous 28 d'octubre de 1926 amb Margalida Capó Perelló "Murera" anomenada així perquè havia nascut a aquella població i que també participa a la festa. Tengué 4 fills i tenen també 9 nets i 3 renet.

PEDRO COLL BENNASAR,

En Pere "Fura" ens conta que té aquest mal nom perquè sa padrina seva va anar a collir oliva i veren un conill que s'amagà dins el forat d'una soca d'arbre, ningú el pogué treura, només la seva padrina i per aquest motiu li començaren a dir "Na Fureta".

En Pere Coll Bennassar nesqué al carrer Nou el 26 de setembre de 1902. Mai anà a l'escola, però anys més tard aprengué a llegir i a escriure perquè li ensenyà un telegrafista amic seu.

Als 7 anys començà a treballar en les tasques del camp i passà per moltes possessions: Casa d'Amunt, Comasema, Son Vidal (Orient), Son Ordines, Ca'n Xalet, etc.. més tard passà a treballar a les mines de carbó per espai de 40 anys. Es jubilà a 1942.

A 1929 es casà amb Aina Villalonga Pons de la que enviudà. A 1942 es casà amb Antonia Nicolau Bonafé amb la que ara viu. Té 2 fills: Pere i Francisca, els 2 de la seva primera dona.

Fé el servici militar a Villacarlo (Menorca).

**ROSA RAMON CATALA
(JORDI)**

Madó Rosa de "Ca'n Jordi" el 29 d'abril de 1983 va fé una donació de 3000 metres quadrats a la Parròquia per obres socials de poble i per una "Residència" per la tercera edat, gestions que duqué a terme D. Andreu Llabrés Feliu.

A finals de juny de 1983 a L'Orotari del Cocó li realitzaren un acte d'agraïment, on es realitzà una celebració "D'Acció de Grà-

cies". Aquest dia li feren entrega d'obsequi i acabà la festa amb una berenada.

Na Rosa Jordi nesqué un 13 d'octubre de 1902. I es la petita de 3 germans. Mai va haver de fer feina, perquè no ho necessità, anà a l'escola amb Donya Aurora devora Sa Rectoria.

Fou a n'el seu temps presidenta de les "Filles de Maria".

El seu padrí de "Ses Fonts" fou Miquel Mergé i li deixà d'herència una casa.

MARIA REAL MUT

Madó Maria era la major de deu germans, per aquest motiu ens diu que no pogué anar a escola i no sap per això llegir ni escriure ja que tenia que guardar els seus germans mentres el seus pares treballaven.

Nasqué a n'es "Morull", a "Ca'n Tiet", un 8 de novembre de 1902. Als deu anys ja estava de teta

a "Banyols", una possessió a baix d'Alaró. També treballà a "Ca'n Capó" i a "Ca's Contes".

El dia 29 d'abril de 1927 es casà amb Josep Coll Bernassar "Fure" ja mort. Tengué 1 fill que es morí molt petit. Després crià una nina: Maciana.

Durant molt d'anys madó Maria es dedicà a fer conserves d'aubercocs a "Ca'n Capó", on ella era una de les principal encarregades. Ella recorda que taiaven la fruita, la bollien dins grans calderes i després les dones que saldaven tancaven els pots de llauna. Madó "Lava" eren les principals dones que saldaven.

FRANCISCA AMENGUAL AMENGUAL, (INQUERA)

El fet de que sa mare fos d'Inca li donen el cognom de "Ca s'Inquera".

I quants de calçons d'home no heurà fet madó Francisca?

Creim que va complir al seu fi dins la societat amb aquest quefer. Nesqué a n'el carrer Major, el 13 de novembre de 1902.

Va anar poc temps a s'escola, ja que era sa major de onze germans. Tenia com a mestre a Sor Cristina. I el fet de tenir son pare a Alger fou el que l'obligar aprendre a escriure una carta.

Fé de teta, i després fé de cosidora amb sa mare. Feien colçons d'home a 2'50 pessetes i es vestits a 3 pessetes.

L'any 30, a n'es 28 anys es casà amb en "Sion Barragot", Melçion Jaume Ramón.

Tenguerent 2 filles: Antonia i Catalina. Ara tenen 4 nets i 2 renets.

Com a recordances té:

A n'el 18-20 anys sa destracció

era anar pel carrer de s'estació, a veura el tren.

També es recorda que esteia apuntada a "Ses Filles de Maria" i la despuntaren perque anà a veure a n'es cine "Victori" unes "Varietés", aixó era l'any 22 ó 23.

CATALINA MATEU VICENS

Li diuen "D'es Tessols Verdes", emperò la coneixen més per "Sa Madona de S'Hort Nou".

Nesqué a Mancor del Vall el 8 de gener de 1903. Anà poc a l'escola, hi havia 2 hores de camí i només a ca ses monges a temporades amb Sor Paula.

Es casà l'any 1921, el 26 de juliol, dia de Santa Anna, amb en Juan Estrany Morro de "S'Hort Nou", tengueren 7 fills.

Ens conta que un dia el germà de madó Catalina va anà a caçar i com no varen dur res li feren aquestes glosses:

"De Mancor varen partí a les 4 del capvespre
com qui anar a fé una festa amb un corteró de vi,

a n'es prat varen fumar i begueren un poc d'alcohol,
i cuidarem en Palou que feia carbó a su allà

en Palou les va sentir, ell era un poc pererós

el meu gust es vorer-vos però si veniu aquí

quan foren a "N'es Burgá" s' aixecà una perdiu

en Joan anava viu d'es tessols verd i li tirà,

sa perdiu va contestà, si tots es caçadors que hi ha

fessin com tú baixar, es padrí seria viu.

PAULA POU CATALA, (CABASSONA)

Nesqué a Lloseta un 25 de gener de 1903.

Anà a s'escola, com totes ses nines, a ca ses monges i amb Donya Aurora, mai va fé feina.

Es casà el 16 de juliol de 1925 amb en Mariano Carrasco Rojo que era guardia civil, mort va uns quants anys a Lloseta.

Per la feina del seu home sempre se's passetjava. Visqué sempre dins "Comendàncies" de la guardia civil: Palma, Pont d'Inca, Sta. Maria, Sóller....

No tengueren cap fill. Fa uns anys que passà a viure definitivament a Lloseta.

GUIEM RAMON VICH, (FERRIOL)

L'amo en Guillem "Ferriol" ha viscut una vida plena i amb optimisme.

Fé de camper, al mateix temps que amb la seva dona duien una botiga de comestibles a n'es "Puo Nou". Si bé els darrers anys feia feina a sa cimentera, la seva professió era camper i que avui encare, als 82 anys no la deixada del tot.

Nesqué a Lloseta el 11 de febrer de 1903. No tengué oportunitats d'anar a l'escola, emperó es defensa amb el números i la lletra.

Es casà el 5 de febrer de 1932 amb na Francisca Jaume Cañellas. Tengueren 1 fill i ara tenen 3 nets que estimen molt el "Padri Guillem" i s'el rifen.

Fé el servici a Mahó. No sap gloses, emperó si "Tonadas" que li agradaven molt i les cantava mentres feia feina a n'el camp.

FRANCISCA BESTARD RIERA, (TRUIOLA)

"Una dona gran és...
i una patita també.
Per despenjar un paner
necessita una hora llarga".

Aquesta glosa fou recitada per madó Francisca Truyola, nescuda el 13 de Febrer de 1903. Després de cursar estudis elementals a ca ses monges i també amb la mestra Aurora, als setze anys començà a treballar a una fàbrica de sabates.

Es casà, un primer de Setembre, amb l'amo en Lluís Arrom Llabrés.

El cel els recompanssà amb cinc fills, tots ells avui viuen. Son: Bartomeu, Pere, Maria, Lluís i Gabriel. Té dotze nets i un renet.

MARIA FERRAGUT FIOL, (PUSSETA)

Madó Maria ha tingut una família molt alegre i divertida. Ens conta

que li diven de "Ca'n Pusseta" perquè tenia un tio que era molt baix i li deien "pareix una Pusseta" i de llavors ençà de "Ca'n Puseta"

Nesqué a Lloseta el 24 de febrer de 1903. Anà a l'escola fins els 9 anys amb Sor Maria Cristina, que li ensenyà a llegir i escriure

La primera feina que féu, fou anar a collir oliva, per guanyar una pesseta, havia de dur una senalla grossa i posar-se un mocador de persona major. Al mitgdia, enlloc de becar, agarava llenya per dur-se'n a casa. Llavors treballà amb la seva mare, que era satressa

Conseguint una mudada a n'el seu futur marit, s'enamorà. Es casà el 13 de desembre de 1928 amb En Francesc Pons Ripoll, durant la cerimònia li caigué l'anell damunt l'altar. Després del refrecs anaren a passetjar p'el poble. Els novis anaven davant i els convidats darrera. Encara s'en recorda del preu dels mobles: una cadira, 3'50; un llit, 130, canterano, 130, dos balacins, 25 pts; i un guarda-roba 135.

Tengueren sis fills: Aina, Maria, Catalina, Joanna (religiosa), Antoni i Josep. Es viuda, té 7 nets y una renet.

Per a confirmar que té una família divertida ens conta que un dia anaren a Inca per fer-se una fotografia, de família numerosa. Quan es veren tots reunits, esclafiren a riure i el fotògraf Roselló d'Inca els digué: "Ho sent, emperó no puc fer una foto amb tanta rialla, quan se vos espassi ja tornaré". Es quedaren tots sols i madó Maria els digué: callau que aixó és una vergonya. Després tornat el fotògraf hagué d'entrar i sortir un parell de vegades, fins que féu la foto.

Madó Maria quedà amb la cara trista perquè tenqué que pensar

amb la mort, per no riure. També ens conta infinitat de gloses:

"Guerrera meva sabràs
que cant fort perquè me sentis
que encare que te rebentis
si jo el vull tú no el tendràs".

"Es dia que em vaig casar
vaig fer faves escaldines
quan les vaig tenir bollides
que les volia trempar
s'oli va esser a s'olivar
i sa sal a Ses Salines".

ANTONIA FERRAGUT RAMON, (GELADA)

Mai anà a l'escola, madó Tonina "Gelada". Viu a l'actualitat a n'el carrer Nou, nº 66, començà a treballar a "S'Estorèll" i com tothom a n'aquell temps recollia olives i guanyava cada dia i real. Una de les anècdotes que recorda és que cada nit tenia que anà a Biniamar a dormir a ca sa seva padrina, i es dematí volia ésser la primera al treball.

I un dia, creguent que era les 7, s'aixecar i vengué de Biniamar tota sola pel puig. Arribà a casa seva, cridà a sa mare i se'n adonà que només eren les 3 de la matinalada.

Nesqué un 10 d'abril de 1903 té a l'actualitat 82 anys i es casà quan tenia 17 anys el 9 de febrer de 1921 amb Guillem Coll, té 1 fill i una filla, a més 3 renets.

La glosa que ens dedica diu:
"En sentí renou de carro
correns vaig a n'es camí
perque se que a de venir
de ciutat es meu regalo".

PERE VILLALONGA CAÑELLAS

L'amo en Pere "Moliner" recorda que exercí la seva darrera feina com a venedor de fil, randes, botons i mes objectes de mercaderia amb un camió adaptat i recorregué tots els pobles de l'illa. Conta que li diuen de "Ca's Moliner" perquè la seva padrina vivia a un molí.

Nesqué a Lloseta el 11 de maig de 1903. No anà a l'escola pública sinó amb mestres particulars: en Bosquet i en Tomeu Forca.

Als 14 anys emigrà a França treballant com a venedor ambulat de fruites, ocupació molt freqüent entre els emigrants mallorquins. El 24 de maig de 1928 es casà amb Joana Aina morta ja fa uns anys. Tengué 2 fills morts molt joves.

Es pot xerrar de l'amo en Pere com un rodamón i te dins la ment guardades infinitat de gloses. Aquí n'apuntam una:

"A,b,c, ja pastera ja la se
si hi ha pa en menjaré
si hi ha coca pa a sa boca
si hi ha peix per la mateix
si mon pare m'afina
fugiré com un peix
si mu mare mi agafa

BERNAT REAL MUT, (TIET)

"Jo cap de carabassa,
sindri o meló
com puc ésser glosador
homo, si no en veng de raça".

Aquesta és la glosa que ens digué l'amo en "Tiet" (Bernat Real Mut).

L'amo en Bernat viu a n'es carrer General Franco, 26 de sa nostra població. Nesqué un 23 de juny 1903, té doncs 82 anys. Anà com tots el altres al.lots, a l'escola

poc temps. El seu mestre fou "Mestre Sales".

Comença a treballà a Alaró, feia de camper, entre altres coses estrecavava.

Es casà i quedà viudo amb 1 filla: Maria. A l'any 1950 es tornà casar amb la seva actual dona, Catalina Ramis Quetglas i tenqué 1 altre fill: Llorenç. Té 5 nets.

Fé el servici a Inca, a "Infantaria".

**ANTONIA RIERA ABRINES,
(COIXETA)**

Madó Antonia Riera se la coneix com a "Coixeta", però també de "Sa Taulera des Pou Nou", ja que el seu home, i ara el seu fill Josep treballa a n'aquesta tasca encara artesanal.

Nasqué a Lloseta el 7 de juliol de 1903. Anà a l'escola de Ca Ses Monges però de nit anava amb la mestre Aurora Arnica. Començà a treballar a les feines del camp,

però també fe bosses de plata i treballà de sabatera a Ca'n Randa.

Es casà dues vegades, ja que quedà viuda del seu primer marit, Francesc Ramis Fiol. Després es casà amb Francesc Comas. Ha tingut quatre fills que li han dat sis nets i un renet.

Recorda:

"A Lloseta uns llosetins
menjaren fava parada
i a sa primera cuarada
trobaren cent ratolins
i ficaren més endins
i trobaren sa niarada".

JOAN COLOM MAYOL

Joan Colom de "Ca'n Flé" de Sol·ler, viu a casa d'una filla, ja que aquesta es casà amb un llosetí, Llorenç Beltrán. Nasqué a la ciutat del vall dels tarongers el 29 de juliol de 1903.

Anà a l'escola fins el deu anys. Els seus mestres foren a Sol·ler el mestre "Manetes" i en el Port amb "Es Capellà Figa Seca".

Professionalment treballà primerament de sabater, però als dotze anys ja treballava a un hotel del Port de Sol·ler.

Es casà a 1934, creu que un 1er d'agost, amb Paula Colom que era francesa. Es casaren a Sol·ler. Poc després partiren cap a França ha on estaren fins 1942, ja que no suportaren els desastres de la guerra. Allà tenien un establiment de fruites.

Del seu matrimoni tengué una filla, Joana Maria, que nasqué a França. Ella li ha donat cinc nets. No fé el servici militar per ésser fill de viuda.

Recorda la següent glosa:

Jos som fill d'en Joan Flé
aquell home glosador
que l'hi agradava un tassó
en entrar dins un cafè.

**GABRIEL RAMON FERRAGUT,
(FILEGRES)**

L'amon Bièl "Pilagrés", nesqué a Lloseta el 5 d'agost de 1903. Recorda que anà a l'escola Pública de Lloseta fins els 10 anys.

Com els altres al.lots de la mateixa edat començà a realitzar feines de camp fins que fé de sabater a "Ca'n Curt". Passaren un any i juntament amb el seu germà, Joan, mort, montà un taller que avui es diu "Calzados Ferragut S.A".

A n'el Monestiri de Lluc, l'any 1929, es casà amb na Juana Aina Mateu Ramón, morta fa uns quants anys. Tengueren quatre fills, que a la vegada li han donat 12 nets.

Fé el sevici a Inca de tipo de "Cuotas", emperó lo que més recorda amb carinyo i nostàlgia són el temps en que un grup de joves de Lloseta formaren l'orquestrina "The Nightingale Boys" (Els Alegres Al.lots). Ell tocava l'instrument conegut per el "Fiscorn". Arribaren a ésser molt populars i tocaren per tot arreu.

Recorda una cançó, que li agradava molt i encare li agrada:

"La Mare de Déu cosia
a n'es portal de s'Hortet
i tenia el bon Jesuset
dins sa falda que dormia".
"La cucaracha, ja no puede caminar
porque le falta, porque no tiene la patita principal."

**FRANCISCO PONS SALOM,
(PATOS)**

L'amo en "Xesc Patos" és un personatge molt popular. El més joves el recorden fent de "Bon Jesús" a les "Processions" de Setmana Santa i a n'es dotze sermons del Diumenge del Ram. 34 anys seguits

fent de "Bon Jesús" i molt que li agradava fer-ho. Una vegada va baixà de Solleric a peu per fer de "Bon Jesús".

Ens diu que les cadenes pesaven molt, 21 kgs.

Xesc Pons nesqué a Lloseta el 4 de setembre de 1903. Anà a l'escola de "Ca's Freres" a Binissalem. Llavors seguí amb l'ofici de son pare que tenia una diligència de passatgers cap a Palma. A cada viatge ho solien anar de 6 a 7 passatgers.

Després treballà més de 8 anys a sa cimitera fent viatges amb un carro i una mula.

Es casà dues vegades, ja que la seva primera dona, Catalina Pol Mateu, es morí, deixant-li un fill molt petit, Joan Pons Pol. Després l'any 1935, es tornar a casar amb na Maria Serra Esteve. D'aquest matrimoni nesqué una nina Magdalena. Ara tenen 4 nets.

Fé el servici a Inca, Palma, Cabrera Marroc (l'any 1926) durant 16 mesos.

L'amo en Xesc també fou vicepresident de C.D. Llosetense uns 20 anys. Recorda aquell partit entre Lloseta-Binissalem a l'any 1940, el dia del Ram. El Llosetense guanyà i es binissalamers no es pogueren menjar ses porcelles que tenien preparades, si guanyaven. El camp esteia de gom a gom. El homes pagaren 1 pta., les dones 0'5 i s'haviem regalat unes 100 entrades, feren una taquilla de 4.434 pts.

**JOAN FERRAGUT RAMON,
(FREXURA)**

La principal anècdota de la vida de l'amon Joan Frexura és que quan tenia 20 anys defensà la porteria del Llosetense i fou el primer porter de l'història de dit club.

Nesqué el dia de l'Hispanitat, el 12 d'octubre de 1903. No fé el servici per ésser declarat d'inútil.

Aprengué a llegir i escriure a "Ca'n Joan Tiró".

I començà a treballar, com era costum, molt jove, als 7 anys collint olives a la possessió de "Solleric".

Es casà un 6 de febrer de l'any 1929, quand tenia 25 anys d'edat amb Margalida Bestard, del seu matrimoni tengueren 6 fills: Pere, Sebastià, Joan, Tomeu, Joana i Antonia. Aquest li han donat 11 nets.

Ens diu una glossa:
"Jo no sé com t'aniria
amb aquesta vagarja
alerta que qualche dia
no em pugues tornar anyorar".

**CATALINA BONAFÉ FERRER,
(BARRACA)**

Madó Catalina "Barraca" obrí els ulls per primera vegada en

el veí poble de Biniamar el 24 d'octubre de 1903.

Anà a ca ses moges del mateix lloc amb Sor Claudia, franciscana.

Començà a treballà de molt jove fent bosses a 5 cèntims.

Als 25 anys es casà amb Antoni Coll Bestard ja mort i que era de Lloseta.

Ha tingut 7 fills, 3 d'ells moriren molt petits. Té 1 filla religiosa Franciscana i té 6 nets.

CATALINA TORRENS RIGO

Dins una família camperola, el dissabte de la "Immaculada" dia 7 de desembre de 1903 nasqué Catalina Torrens Rigo de "Ca'n Buger".

De petita anà a costura a ca ses monges amb Sor Teotista, una monja molt rebecca i Sor Mecària. També, però només quan podia, amb una mestre anomenada Aurora Arnica.

Des de petita es dedicà juntament amb els seu pares i germans a tasques del camp com la de recollir ametles, a segar, etc....

Als 27 anys, dia 11 de febrer de 1930, es casà amb en Llorenç Coll Jaume, "Passiga", ja mort. El seu home fou empremt de banca, propietari i industrial. També fou batle de Lloseta a 1936 i fou apoderat de Joan March Ordinas a Lloseta.

Tengué 4 fills, 3 morts de molt petits. Ara només viu un, en Bartomeu que li ha donat 4 nets.

ISABEL RUIZ CHAMIZO

Villanueva de la Concepción es una ciudad andaluza de la cual proceden bastantes peninsulares que se han establecido en Lloseta.

Isabel Ruiz Chamizo es una de ellas.

En 1974, ya viuda de Juan Muñoz

Garcia, con el que se habia casado en 1922, llegó procedente de aquella ciudad junto con su sobrina Consuelo, pues, ella, no tenia hijos.

Isabel Ruiz nos cuenta que nació en la ya citada ciudad el 5 de febrero de 1904 y que la apodaban "La Chacha". Nunca fue a la escuela y desde la edad de nueve años trabajó en los cortijos con un sueldo de una peseta diaria y un trozo de pan.

Recuerda la siguiente coplilla:

"La reina se paseaba por una montaña arriba se la encontraron los moros se la llevaron cautiva dia de Pascua Florida. Su hermano la anda buscando por toda la moreria y se la encontró lavando pero no la conocia.

¡Apartate mora bella!

¡Apartate mora linda!

déjale beber al caballo agua fresca cristalina.

No soy moro caballero que soy cristiana cautiva me cautivaron los moros dia de Pascua Florida.

PEDRONA MORRO ROSSELLÓ

Li agradaven molt els balls, jotes i boleros a madó Pedrona Morro Rosselló. Son pare era músic (l'amo en Pep Casetes), i per ses festes de la Mare de Déu ella sortia a ballar sa primera si ningú volia sortir. Son pare que tocava jotes i boleros li deia, surt tú a ballar i s'altre gent sortirà també. A sa mare li deien "La Morena", era de Biniamar de "Ca'n Barreres".

Madó Pereta, nesqué un 4 d'abril de 1904 i li diuen de "Ca'n Casetes". Anà a l'escola a ca ses monges, amb Sor Maria Cristina. A ca ses monges feien ganxet, emperò

ella feia calça perquè sa mare ni havia ensenyat.

A fet molta feina. Començà quand tenia 10 ó 11 anys collint olives. Un any colliren olives ploguent i amb neu devall, guanyaven 6 peces cada dia i 6 cortons d'oliva a l'any. Més tard als 13-14 anys anà a Palma "L'Horta" a collir ametlles. Després als 16-17 anys anà a Inca a xapar aubercocs, compondre figures; guanyava 2 pts. Llavors ajudà a son pare a fer sabates.

Festejà 5 anys i es casà l'any 1929 amb en Bernat Real "Caminantes" i feia de sabater.

No tengueren fills. El seu home guanyava poc, 35 pts. a la setmana i ella ripuntava a 2 pts. per parell. Als 70 anys morí el seu home.

JOSEP MUNAR BESTARD.

(PEPE)

L'amon en Pepe, Josep Munar Bestard, conjuntament amb dos mes

de Lloseta fou un dels primers que fé el servici a Africa. Per traslladar-se al continent Africà necessitaren tres dies i tres nits.

Li diuen de "Ca'n Pepe", per part del seu pare que nomia Josep. Nasqué un 21 d'abril de 1904, té per tant a l'actualitat 81 anys.

Anà a l'escola Pública de Lloseta amb el mestre Sales.

Començà a treballar als quinze anys en el camp, després pasà a fer de sabatè a la seva casa. Abans de nin treballà a casa seva a n'el bar que tenien. Es casà el 3 de desembre de 1939, quan tenia 35 anys amb Magdalena Ferrer Té 2 filles, Antonia i Francesca i té 2 nets.

ROSA MORELL SALVA

Nesqué a Campanet el dia de la "Creu", dia 3 de maig de l'any 1904. Anà a l'escola a ca ses moges amb Sor Batista.

De joveneta, ajudava a son pare a les feines del camp i a sa mare que tenia un "Hostal".

L'any 1932 es casà a Palma amb un mestre d'escola, en Melçion Juan Servera Caldentey. Una vegada casats visqueren a Sòller.

El seu home era viudo i tenia 2 fills: Maria (està a França) i Toni. Del matrimoni nesqué na Magdalena i en Sion. Té 9 nets i 2 renets.

Ara viu la major part de l'any a Lloseta amb la seva filla, Magdalena.

Ens amollà aquesta glosa:
"Ses sopes i ses amors
ses primeres són ses bones
jo no me cans de mirar dones
i no en trob cap com vós".

ANTONIA AMENGUAL AMENGUAL (INQUERA)

Madó Antonia "Inquera" fou la segona de 10 germanes.

Nesqué el 4 de març de 1904. Es casà quan tenia 20 anys amb en Miquel Pons "Solleric".

Tengueren 2 fills Joan (Mort al 10 anys) i Antoni.

Miquel i Antonia són el seus dos nets.

No tengué oportunitat d'anar a l'escola, als 8 anys se contretaba per treballar, ja fos a les feines de la casa o bé a tasques del camp. Recollia ametles, garroves, olives, etc....

Recorda que anava a Binissalem per fer conserve de codonya (membrillo) codonys, guanyant 10 reals cada dia.

Tenqué la sort de traslladar-se amb freqüència a Palma degut a que feia feina a "Ca'n Buferanyes"

JOAN MOYA CARBONELL

Li diuen de "Ca'n Nofre d'es Verger" de Binissalem.

Participà per primera vegada a l'Homenatge de la Vellesa perquè està casat amb una llosetina, na Catalina Coll Gelabert.

Als 17 anys partí a França i tornà per complir el servici a Inca, Regiment nº 62. Després està 22 mesos a Africa l'any 1925.

De tornada a França s'establí a la ciutat de Troyes, com a comerciant de fruites.

Es casà el 24 d'abril de 1937, a Avignon. Beneí d'unió un capella bilbaí.

Visqué 52 anys a França i ara viu a Lloseta.

Té 2 fills: Rosa i Cati; i 3 nets. Ha recoregut tota França, sempre li agradà viatjar i passetjar-se.

Nesqué a Binissalem el 5 de maig de 1904.

CATALINA MONSERRAT JUAN (BINIALI)

Nasqué a Valladolid el 9 de Maig de 1904.

Es casà el 29 de Desembre de 1929 amb Gabriel Cantallops, natural de Palma. Tengué tres filles: Maria, Catalina i Monserrat. D'aquestes té sis nets.

Anà a l'escola als 8 anys amb las Germanes de la Caritat, recorde la seva mestre Sor Agustina.

L'única feina la fé el camp recollint ametlles, garroves, olives ... Fins i tot segar, cosa poc estrany a n'aquell temps, se veien moltes dones que segaven.

Ens digué una glosa:

"Demà és es dijous llarder
Pep, que no té n'has tèmüt
he perduda sa salut
quan veig que no hi aniré"

JUAN BTA. BORRÁS COLL

Es el primer any que participa a l'Homenatge de la Vellesa.

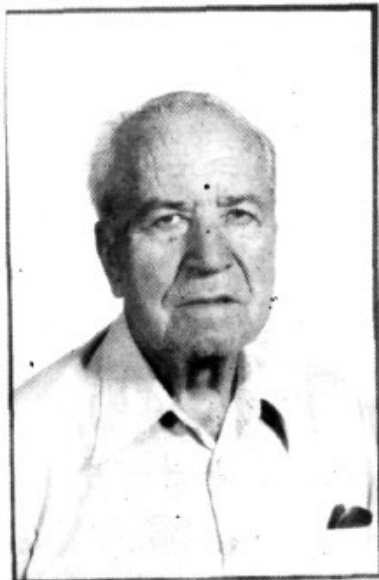
Nesqué el 27 de maig de 1904. Recordava haver anat a l'escola amb Don Tomàs.

Començà a treballar quan tenia 14 anys fent de sabater.

El dia 18 de febrer de 1939, quan tenia 35 anys, es casà amb na Magdalena Amengual Amengual. Fruit d'aquest matrimoni nesqué na Margalida, na Catalina i na Magdalena. Tenen d'aquestes filles 9 nets.

L'amo en Joan no fé el servici perquè son pare era mort i havia d'ajudar a sa mare a dur sa casa endavant.

**LLORENÇ RAMIS RIPOLL,
(VALENT)**

"Quan l'amo en Llorenç sabrà que li han fetes cançons s'en anirà a "N'es Pinotons" a tallar es pins rodons per fer barques i barcons per tot Lloseta embarcar".

Una cosa sobresortint de l'amon Llorenç és que des de 13 anys fins jubilar-se fé de fuster.

Fins els 8 anys anà a l'escola amb un mestre de Bunyola i fins els 13 treballà al camp recollent oliva i gonyant 10 pts cada mes.

Complí el servici a n'es quarter "Puig de Sant Pere" de Palma, Artilleria.

Es casà amb Catalina Coll Llabrès, "Poua", quan tenia 23 anys. Tengueren tres fills i ara tenen 9 nets.

Nesqué a Lloseta el 6 de juny de 1904.

Ens conta una "feta". Un pic guardant un ramat de porcs n'hi havia un de petit que tenia una "busca" a s'ull, i ell li volia treure. Emperó els porcs grossos l'embestien i res, tirà una pedra amb tant mala sort que pega a n'es front d'un porc i caiqué redó enterra, sense alè.

**JUANA ANA BESTARD ABRI-
NES, (PESSOL)**

Madó Juanaina "Passol", malgrat no haver assistit mai a l'escola recorda gran quantitat d'experiències.

Des de als 14 anys començà a treballar com a teta. Als 4 dies de neixer la baptiaren i als 8 le dugueren al "figueral" penjada a una figuera dins una panera.

Eren freqüents les bromes entre amigues, recorda la que fé una atlota a la que posà "sa collera de sa somera" i després la fermà

a un carro molt gran.

Les bromes eren continues, ens conta que una vegada les hi feren bunyols. Una amiga i ella colliren els 2 més grossos i quan les tengueren dins la boca resultà que estegueren plens de llana....

Nesqué a Lloseta el 17 d'agost de 1904, i es casà el 3 d'agost de 1934 amb Antoni Seguí Marqués, tengueren 3 fills: Miquel (mort), Joan i Margalida. Té a l'actualitat 8 nets. Aquest any participa per primera vegada a l'Homenatge a la Vellesa.

Diu que li diuen "Passol" perquè son pare teixia, i els retalls que tiraven es deien "Passols".

Ens ofereix aquesta glossa:

"Jo cerc carrix a sa pleta
per fer-me un vestit nou
que voleu venir a "S'Hort Nou"
vestida de mascareta".

**JUANA ANA JAUME LLABRÉS,
(FORN D'ALT)**

Un dia assenyalat, el dia de la festivitat de la "Mare de Déu d'agost", "la Mare de Déu dormida", que s'instalava a la mateixa església envoltada d'aufebegueres, nasqué a l'any 1904 Juana Aina Jaume Llabrés.

Actualment es troba un poc desmemoriada però recorda que fou a ca ses monges a aprendre les primeres lletres.

Començà a treballar quan tenia 12 anys aprenent a fer cortes. Es casà el 4 de desembre de 1927 amb Juan Munar Bestard, "Pepe", per espai de molts anys fabricant de sabates, que morí el 26 de maig de 1938.

Té 2 fills, Josep i Antònia, que li han donat 5 nets i 1 renet.

**MARGALIDA CAPÓ PERELLÓ,
(MURERA)**

Li diuen "Sa Murera", perquè és de Muro.

Nesqué a Muro el 4 d'octubre de 1904 i participarà per primera vegada a l'Homenatge.

No recorda haver anat a l'escola. Començà a treballar als 7 anys fent de teta, guanyant un duro al mes.

Una vegada casada, tingueren 4 fills, 9 nets i 3 renets.

Té una excel·lent memòria i ens digué 3 glosses:

"Sa novia s'és casada sense convidar ningú quatre doblers que duu i sa coa manllevada".

"Es novi i sa novia que hi ballen de generós també hi ballarem jo i vos estimat meu qualche dia".

"Es meu estimat, té feines i diu que no pot venir jo li he enviat a dir que fer això hi ha es diumenges".

**JAUME RAMON CATALÀ,
(NINETA)**

L'amo en Jaume participa per primera vegada a l'Homenatge a la Velleja.

Ens sorprén la seva bona memòria i volem retreure a primer lloc, una anècdota d'es temps que ell prenia part del grup de teatre conegut com, "Sa Companyia d'en Català". Quan feren l'obra "Senyores falta un artista", ell feia d'apuntador i sortia un a l'escenari i deia que se suspendria la

funció perquè faltava un artista que jugava a cartes. El batle, Don Toni Batle, s'ho va creure i s'aixecà i digué: esperau, ara vaig a cercar-lo.

Nesqué a n'el carrer nou, el 14 d'octubre de 1904.

Anà a l'escola amb mestre Francesc Salas Javier i també amb el "Mestre Petit". Recorda que a més de s'escola feia tot-sol una hora de repàs diari. Més tard ell va poder ensenyar a una societat obrera, a fills de treballadors i homes casats.

Fé feina de sabates amb son pare després amb en Sebastià "Panarè". Més tard fé de tallador a "Ca'n Ordines". Quan es separaren es germans, passà a "Ca'n Curt de Baix", amb en Toni Ordines. Cuidant-se dels talladors i fent de patronista. A aquest taller hi estigué 27 anys.

L'any 1926 fé el servici a oficines, a Inca.

Es casà, primer amb n'Antonia Vich Alberti i llavors amb n'Aina Ferragut Ramon, devers l'any 1975.

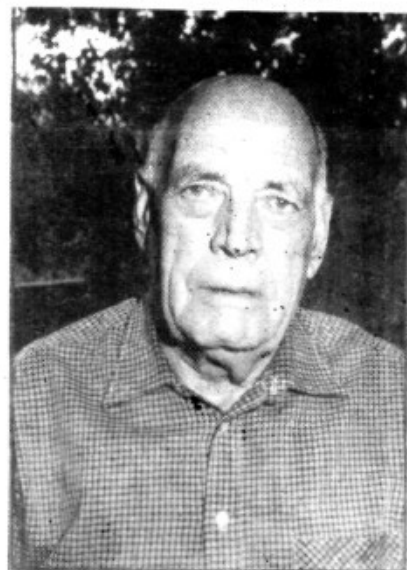
Té quatre fills: Catalina Tomàs, Bartomeu, Maria, Magdalena i Pau; 9 nets i 1 renet.

I per acabar mos recita l'obra "Anada a Lluç" que comença així:

"Qui tenguí gust de llegir aquest versos divertits sapiga que són escrits d'un Català llosetí".

**GABRIEL COLL POU,
(RUSSINYOL)**

Ja a casa seva eren molts de germans i l'amo en Gabriel "Rossinyol" nesqué el 21 d'octubre de 1904 a Lloseta. Només anà a l'escola una hora per la nit i començà essent molt petit a treballar a "Ca'n Peix" de Binissalem i a 1925-26 fé el servici militar a

Artilleria de Muntanya en el "Puig de Sant Pere" de Ciutat.

El 14 d'abril de 1928 es casà amb madó Margalida i tingueren 9 fills, un dells mort. Actualment té 30 nets.

La seva vida ha estat de un treball continuat. El seu ofici era principalment de camperol, encara que ha estat camioner i taxista. Començà amb una mula i un carro transportant carbó pel senyor Miquel Ramis a sa cimitera a n'el que aconsellà que compràs un camió i, així, s'inicia com a camioner.

Durant la guerra civil del 36, ell i el seu camió, foren requisats per espai de 19 mesos per ajudar al transport quan es feia la carretera del port de Pollença-Alcudia, treball que realitzaren presos civils i militars.

L'amo en "Russinyol" fa molts d'anys que viu al "Pujant" i recorda que la llum elèctrica fou instal·lada a n'aquest indret l'any 1936 quan el del poble la tenia des de 1911, això es fé perquè el senyor de Son Batle tenia un gendre que escrivia de nit i la llum de carburo no li anava bé. El seu sogre envià a n'en Guillel Mandí a demanar als veïns si volian l'electricitat i que seria de franc. Al 3 dies ja la tenien instal·lada. Les úniques cases que havia eran Ca'n Gangos, Ca'n Pusseta, Ca'n Bella, Sa Taulera i Son Batle.

Un altre cosa interessant que ens conta l'amo en "Rossinyol" es la manera en que fou parcel·lada la finca de "Son Batle". Ell i el seu pare realitzaren aquella tasca durant l'any 1930. La finca fou venuda a quarterades i el tros més gran fou de 2'5 quarterades. L'amo en "Russinyol" comprà el moll d'aigua situat antigament enfront de la seva casa que una vegada, quan era petit, col·li a Don Toni Batle per una cama i per això era coix.

**SOR CATALINA SERVERA
LLABRES**

Sor Catalina és una Religiosa Franciscana molt popular degut als molts anys que viu al convent de Lloseta i pel seu caracter, agradable i servicial.

Nesqué al petit poble de Sor Servera el 3 de novembre de 1904. Anà a l'escola amb les monges "Religioses Franciscanes" ensenyant-li les primeres lletres Sor Pelaya Quan tenia 11 anys morí la seva mare i com ella era la filla major cuidà els seus germans i començà a brodar per ajudar al seu pare a mantenir la família.

A 1927 entrà de novícia a l'institut Franciscà i el 13 d'abril de 1929 professà com a Francisca. Durant 7 anys estegué en el convent del carrer "Antillón" a Palma per passà a Petra on no més estegué 2 anys i a 1937 anà a Lloseta per estar 5 anys. Després fou destinada al convent de "Corral" (Toledo) per espai de 11 anys per tornar a Lloseta a 1953 i a partir d'aquest any viu entre noltres. La seva vida religiosa consta de 3 tasques que caracteritzen a la congregació que pertany: cuidar els malalts, ensenyar les primeres lletres i la decoració de l'Església.

Sor Catalina recorda quan arribà per primera vegada a Lloseta un 17 de setembre de 1937. No coneixia el poble i demanà pel convent, li contestaren: "pugi per amunt i sentirà molt de renou i allà és el convent".

**BARTOLOME BIBILONI CAÑE-
LLAS**

A n'es carrer Pericas Nº 4 de Lloseta, nesqué el 6 de novembre de 1904, tenguent tres germans més, dos d'ells ja morts.

L'amon Bartomeu té una esplèndida memòria. Es la primera vegada que va a l'acte d'Homenatge dels vells.

Fé els estudis primaris a l'escola Pública de Lloseta, i després a n'es col·legi "La Salle" d'Inca.

Als 11 anys partí cap a França per treballar amb uns tios seus que tenien un magatzem de fruites. A l'any 1916 començà a treballar a un taller de mecànica fins l'any 1919, que tornar a Mallorca.

Més tard tornà a França, fent d'encarregat dels mecànics d'un taller de "Suro", fins l'any 1944.

L'any 1945 passà a viure a Figueres (Girona) on montà un taller de mobles metàl·lics, sent proveedor de grans empreses de la Península.

Es retirà del negoci l'any 1965, tornant a Lloseta, on viu feliç la seva jubilació junt amb la seva dona i amiga, Mercedes Masquef Cornado, natural de Figueres.

No han tingut fills, emperò sempre els ha agradat la companyia infantil i familiar.

Nota

El presente número ha sido posible gracias a todo el equipo de la Revista LLOSETA y, también, a:

Maria Bestard Comas
Maria Rosa Pérez
Maria Pons Ferragut
Antonia Pons Villalonga
Aina Pons Pons
Sion Coll Servera
Bartolomé Niell Bonafé
Jerónima Pons Pons
Francisca Arrom Morro
Antonio Servera Perelló
Miguel Benitez Muñoz
Antonia Llabrés Bestard
Sor Eulalia
Ana Pons Cerdá
Catalina Oliver Ripoll
Juana Mª Amer Amengual

FOTOGRAFOS:

Lorenzo Ramón Borrás
Antonio Mulet Ramón

TIRADA: 1600 EJEMPLARES

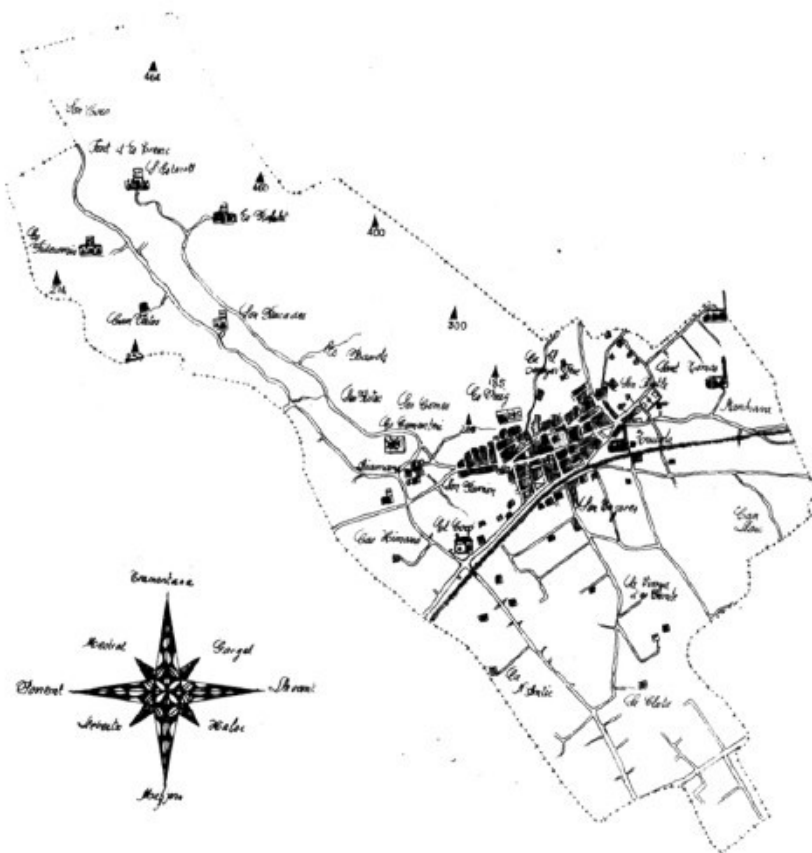
Jornadas**Tercera Edad**

Como continuación de la efemérides de cumplirse en Lloseta el XXV Homenaje a la Vejez, y que se tributa a aquellas personas que ya han alcanzado los 81 años de edad, está previsto en los meses de octubre-noviembre la realización de otras actividades, dedicadas a todas las personas que ya han llegado a la denominada tercera edad, y que consistirán en: glosado, charlas, conciertos, etc....

Dichas actividades estarán organizadas por la Asociación de Amigos de la 3 Edad, en colaboración de la Caja de Baleares "Sa Nostra", la Revista "Lloseta", y el Magnífico Ayuntamiento de Lloseta.

LLOSETA**Revista Independiente De Información Local**

LLOSETA

«Festes de la Mare de Déu de Lloseta». 1985

en testimonio de

estima y consideración.

Comisión XXV Homenaje a la Vejez

Algunas notas de los 24 anteriores homenajes

EL I HOMENAJE A LA VEJEZ, organizado por la Comisión de Fiestas del Magnífico Ayuntamiento de Lloseta, con la colaboración de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares, tuvo lugar el sábado día 9 de septiembre de 1961.

La relación de ancianos homenajeados (hace 25 años) la encabezaba Sor María de Guadalupe, de gratos recuerdos en Lloseta, con 92 años. La cual llegó a centenaria, y que fué objeto de una solemne fiesta el 17 de septiembre de 1969 por haber alcanzado tan alta cota de vida aparte de darse la circunstancia de que esta Religiosa Franciscana dedicó 75 años de su vida como religiosa en nuestra localidad. Así en el I Homenaje a la Vejez a continuación de la mencionada Religiosa componían la relación un total de 43 ancianos de la localidad de edad comprendida entre los 92 años y 81 años.

Las crónicas de aquellas fechas nos dicen del éxito que se obtuvo con la organización de este I Homenaje, al cual como se ha venido haciendo en estos 25 años, se suma toda la vecindad de nuestra localidad.

A continuación señalamos, en un cuadro muy significativo, la composición de los Ancianos de Lloseta que en el transcurso de estos años han sido homenajeados:

AÑO	HOMENAJE	VARONES	HEMBRAS	TOTAL
1961	I	12	31	43
1962	II	14	32	46
1963	III	15	35	50
1964	IV	13	38	51
1965	V	13	38	51
1966	VI	13	37	50
1967	VII	15	35	50
1968	VIII	16	34	52
1969	IX	21	34	55
1970	X	21	42	63
1971	XI	19	41	60
1972	XII	21	37	58
1973	XIII	22	41	63
1974	XIV	21	46	67
1975	XV	21	45	66
1976	XVI	16	46	62
1977	XVII	15	45	60
1978	XVIII	15	43	62
1979	XIX	21	40	61
1980	XX	26	43	69
1981	XXI	24	41	65
1982	XXII	26	45	71
1983	XXIII	30	50	80
1984	XXIV	31	55	86
1985	XXV	32	56	88

La primera y segunda edición de los Homenajes a la Vejez celebrados en Lloseta, tuvieron lugar por la mañana, con un programa de actos similar o más bien dentro de un mismo "estilo" como se ha venido haciendo en el transcurso de estos 25 años, si bien con algunas variaciones o matices distintos que le han hecho de año en año más ameno y que ha venido colmando de alegría a todos los homenajeados, ello independientemente que tuviera lugar por la mañana o por la tarde.

Así tenemos que en los diez primeros años se obsequió a todos los ancianos y madrinan acompañantes con un lunch, en los cinco siguientes les fué ofrecida una comida, y en los últimos años se ofrece en la mitad de la fiesta un pequeño piscoalbis, tentempié, refresco, etc.

En los diez últimos años se ha dado especial relevancia a las actuaciones musicovocales que se les ha ido ofreciendo, teniendo especial relevancia el apartado de obsequios con que se agasaja a todos los homenajeados, siendo éste capítulo muy importante ya que estos obsequios varían de año en año.

Un acto común han tenido estos XXV Homenajes a la Vejez celebrados en Lloseta, como ha sido la Misa de Acción de Gracias, que se ha dicho en ocasiones en la Iglesia Parroquial y otras en la misma Plaza de España, teniendo lugar en ocasiones por la mañana y en otras por la tarde.

Normalmente las fiestas de Homenaje a la Vejez, han tenido lugar en el marco de las fiestas patronales, no obstante durante unos cinco años consecutivos se han llevado a cabo en el transcurso del mes de octubre.

Y entre los aspectos a destacar con mayor énfasis corresponden

(pasa a la pág. siguiente)

HOMENAJE A LA VEJEZ

Organizado por la
Comisión de Fiestas del Magnífico
Ayuntamiento

Con la colaboración de la
Caja de Ahorros y Monte de Piedad
de Baleares

INVITACION

La Comisión de Fiestas del Magnífico Ayuntamiento de Lloseta, se dispone a iniciar el I Homenaje a la Vejez. Con ello rendirá tributo de amor y respeto a sus Ancianos que, por sus virtudes y su pasado forman la vanguardia de nuestra Villa. Homenajear a los viejos, venerar a los patriarcas de nuestras tradiciones, es enseñar a nuestros hijos a respetar a sus padres y abuelos, es recordar al mundo que existe una jerarquía familiar, base y sostén de todas las jerarquías sociales. La Comisión organizadora al invitar al vecindario de esta Villa a tan solemne acto, espera que identificándose con la FIESTA DE LA ANCIANIDAD, demuestre su entusiasmo y prodigue sus muestras de afecto y veneración a nuestros amados varjitos.

La Comisión

PROGRAMA

- A las 9:45 h.-Concentración en la Plaza de la Iglesia de los Ancianos, Autoridades, representaciones y madrinan.
- A las 10 h.-Misa solemne en la Iglesia Parroquial, en honor a los Ancianos.
- A las 10:30 h.-Desfile presidido por las Autoridades y madrinan acompañando a los ancianos que se dirigen a la Caja Parroquial.
- A las 11 h.-Proclamación de los Ancianos por el Sr. Alcalde.
- Breves parlamentos por diferentes personalidades.
- Lunch para todos los homenajeados y acompañantes.
- Reparto de obsequios a todos los Ancianos.

Presidirán dichos actos, en unión de las Autoridades, un representante de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Baleares.

Una Comisión de miembros de la organización, visitará a los Ancianos enfermos e impedidos que no hayan podido asistir al Acto para hacerles entrega de su obsequio.

por una parte, la gran acogida que tiene entre la población estos Homenajes a la Vejez, congregándose alrededor de los Homenajeados prácticamente todo el pueblo, que ve con cariño y se suma a esta demostración pública de amor y respeto a nuestros mayores.

Y por otra parte se debe dejar constancia de un aspecto muy importante y que hay que considerarlo como en la cúpula del principal movil de estas demostraciones públicas de veneración a nuestros Ancianos, y con ello nos referimos a la sana y hermosa costumbre existente en Lloseta, que al término del acto público del Homenaje a la Vejez se reúnen en el domicilio del homenajeado: hijos, nietos, nueras, biznietos, amigos, otros familiares, vecinos, etc.. con el único deseo de felicitarle y expresarle el tradicional "molts d'anys".

1972: XII HOMENAJE

1973 : XIII HOMENAJE

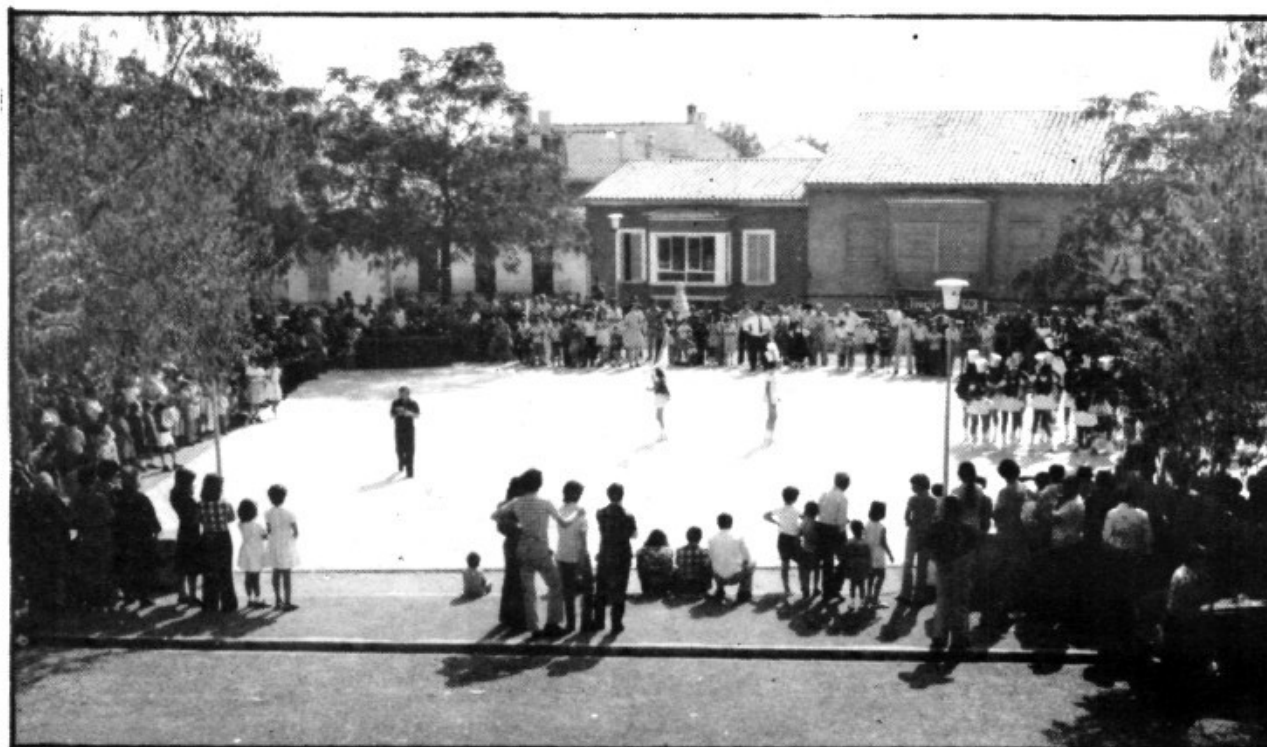
1973 : XIII HOMENAJE

1974: XIV HOMENAJE

1975 : XV HOMENAJE

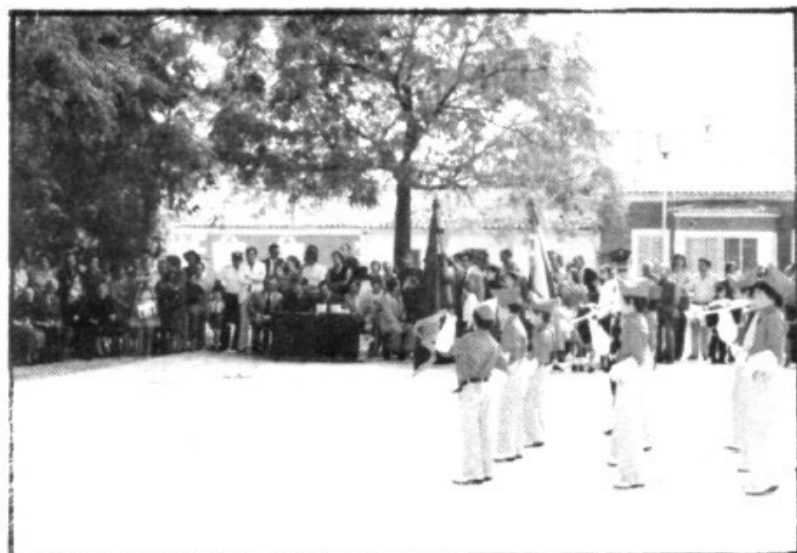
1975 : XV HOMENAJE

1976 : XVI HOMENAJE

1976 : XVI HOMENAJE

1976 : XVI HOMENAJE

1977 : XVII HOMENAJE

1978 : XVIII HOMENAJE

LLOSETA I L'HOMENATGE A LA VELLESA

Lloseta és sol i potencia
de poble sempre excel·lit;
i ara la vostra presència
li reforça l'esperit.

Lloseta, lleial us posa
el seu distingit segell,
amb l'aroma de la rosa,
amb el vellut del clavell.

Damunt la terra florida,
pels camins de la virtut,
heu copsat l'amor la vida,
la pau i la plenitud.

Lloseta avui somriu la vostra festa,
avui el món es mostra més fidel,
avui el sol té més claror de vida,
avui fins els aucells broden el cel.

Avui s'omple de flors tota la terra.
avui tot resplendeix amb llum de pau;
aquí ja no hi té estatge la mentida;
aquí sols hi té arrels la veritat.

Avui els cors beteguen l'esperança
de viure intensament la germanor,
escampant pels camins la solidesa
de l'assencia suprema de l'amor.

La dretura del seny avui exalta
la caritat del Déu Omnipotent
dins la blancura humil de la vostra anima,
dins el vostre proveït enteniment.

Lloseta es terra amorosa
pels seus fills de bona arrel;
raça forta, generosa,
agorada i fidel.

Amb l'alba i la primavera
de la vostra joventut,
heu assolit la cimera
claror de la senectud.

I així amb fulgència i gaubança
Lloseta com un tresor,
us omple de venturança
el robí del vostre cor.

Miquel BOTA TOTXO

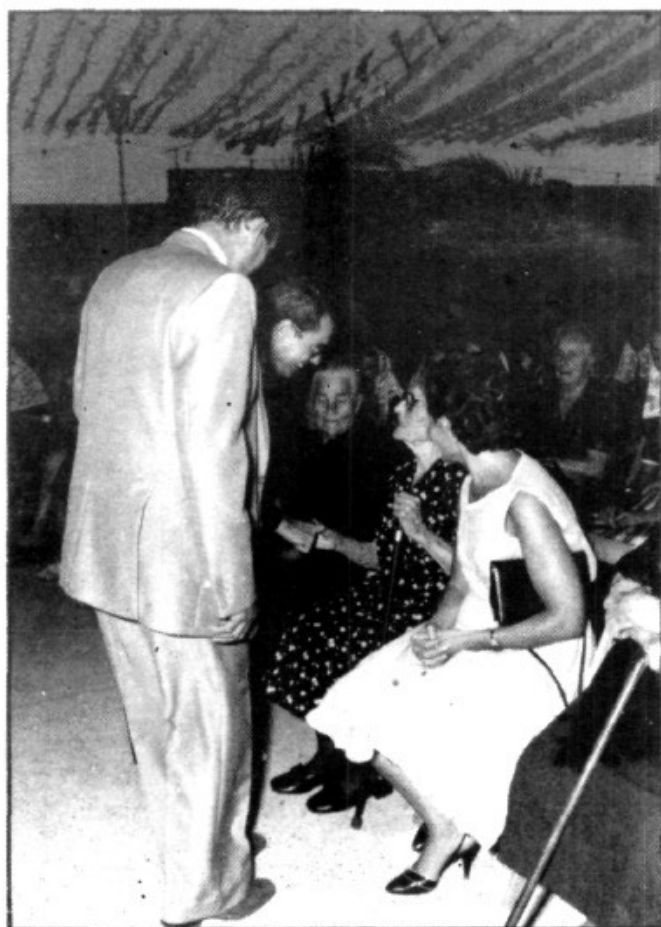
Lloseta, dissabte 8 de setembre de 1979. PAU

1979 : XIX HOMENAJE

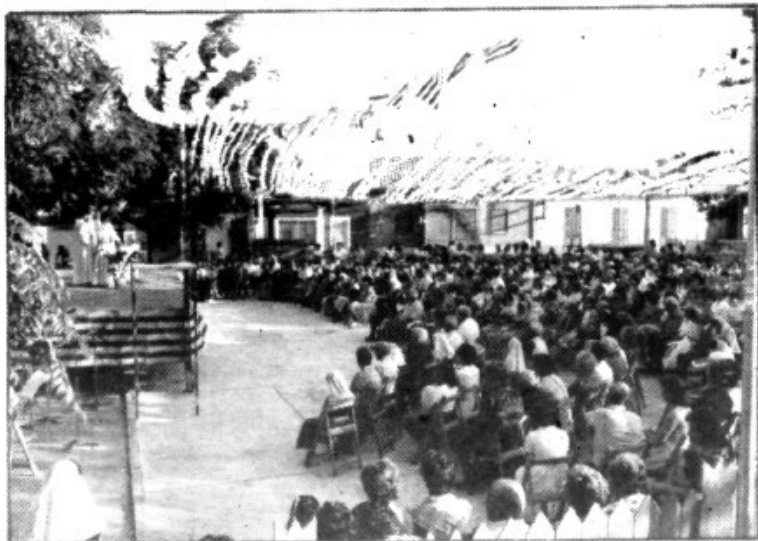
1980 : XX HOMENAJE

1983 : XXIII HOMENAJE

1984 : XIV HOMENAJE

1983 : XXIII HOMENAJE

1984 : XIV HOMENAJE

1982 : XXII HOMENAJE

La presente edición ha sido patrocinada por

CAJA DE BALEARES

"SA NOSTRA"

25 años presente en los Homenajes a la Vejez